Vestea cea bună conform Luca

1 Deoarece mulți s-au încumetat să facă o
relatare despre cele ce s-au împlinit printre noi,
2 așa cum ni le-au transmis cei care au fost
de la început martori oculari și slujitori ai
cuvântului,
3 mi s-a părut bine și mie, după ce am urmărit
cu exactitate de la început desfășurarea tuturor
lucrurilor, să-ți scriu cu rânduială, preamăritule
Teofil,
4 ca să cunoști certitudinea lucrurilor în care
ai fost instruit.
5 În zilele lui Irod, împăratul Iudeii, era un
preot numit Zaharia, din seminția preoțească a
lui Abia. El avea o soție dintre fiicele lui Aaron,
și numele ei era Elisabeta.
6 Amândoi erau neprihăniți înaintea lui Dum-
nezeu, umblând fără vină în toate poruncile și
rânduielile Domnului.
7 Dar nu au avut niciun copil, pentru că Elis-
abeta era stearpă, iar ei amândoi erau înaintați
în vârstă.
8 În timp ce el îndeplinea slujba de preot în
fața lui Dumnezeu, în ordinea împărțiriisale,
9 după obiceiul slujbei de preot, îi revenea
sarcina de a intra în templul Domnului și de a
aduce tămâie.
10 Toată mulțimea poporului se ruga afară la
ora tămâierii.

11 Și i s-a arătat un înger al Domnului, care
stătea în picioare la dreapta altarului tămâiei.
12 Zaharia s-a tulburat când l-a văzut și l-a
cuprins frica.
13 Dar îngerul i-a zis: “Nu te teme, Zaharia,
căci cererea ta a fost ascultată. Soția ta, Elisa-
beta, îți va naște un fiu și îi vei pune numele
Ioan.
14 Vei avea bucurie și veselie, și mulți se vor
bucura de nașterea lui.
15 Căci el va fi mare înaintea Domnului și nu
va bea nici vin, nici băutură tare. El va fi plin de
Duhul Sfânt, încă din pântecele mamei sale.
16 El va întoarce pe mulți dintre copiii lui Israel
la Domnul Dumnezeul lor.
17 El va merge înaintea lui în spiritul și cu
puterea lui Ilie, “ca să întoarcă inimile părinților
la copii”* și pe cei neascultători la înțelepciunea
celor drepți, ca să pregătească un popor pregătit
pentru Domnul.”
18 Zaharia a zis îngerului: “Cum pot fi sigur de
aceasta? Pentru că eu sunt bătrân, iar soția mea
este foarte înaintată în vârstă.”
19 Îngerul i-a răspuns: “Eu sunt Gabriel, care
stă în fața lui Dumnezeu. Am fost trimis să-ți
vorbesc și să-ți aduc această veste bună.
20 Iată că †vei tăcea și nu vei putea vorbi până
în ziua în care se vor întâmpla aceste lucruri,
pentru că nu ai crezut cuvintele mele, care se
vor împlini la timpul lor.”

---

* **1:17** Maleahi 4:6 † **1:20** “Iată”, de la “ἰδοὺ”, înseamnă a privi, a lua aminte, a observa, a vedea sau a privi. Este adesea folosit ca o interjecție.

21 Poporul îl aștepta pe Zaharia și se mira că
întârzie în templu.
22 Când a ieșit, nu a putut să le vorbească. Ei
și-au dat seama că avusese o viziune în templu.
El a continuat să le facă semne și a rămas mut.
23 Când s-au împlinit zilele de slujbă, a plecat
la casa lui.
24 După aceste zile, Elisabeta, soția sa, a rămas
însărcinată și s-a ascuns cinci luni, spunând:
25 "Așa a făcut Domnul cu mine în zilele în
care s-a uitat la mine, ca să-mi îndepărteze ocara
printre oameni."

26 În luna a șasea, îngerul Gabriel a fost trimis
de Dumnezeu într-o cetate din Galileea, numită
Nazaret,
27 la o fecioară care urma să se mărite cu un
bărbat numit Iosif, din casa lui David. Numele
fecioarei era Maria.
28 După ce a intrat, îngerul i-a spus: "Bu-
cură-te, preaiubită! Domnul este cu tine.
Binecuvântată ești tu între femei!"

29 Dar când l-a văzut, s-a tulburat foarte tare
de această vorbă și s-a gândit ce fel de salut ar
putea fi acesta.
30 Îngerul i-a zis: "Nu te teme, Maria, căci ai
găsit bunăvoință la Dumnezeu.
31 Iată că vei concepe în pântecele tău și vei
da naștere unui fiu și-i vei pune numele "Isus".
32 El va fi mare și va fi numit Fiul Celui
Preaînalt. Domnul Dumnezeu îi va da scaunul
de domnie al tatălui său, David,
33 și va domni peste casa lui Iacov pentru
totdeauna. Împărăția lui nu va avea sfârșit".

34 Maria a zis îngerului: “Cum se poate, dacă
eu sunt fecioară?”
35 Îngerul i-a răspuns: “Duhul Sfânt va veni
peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri.
De aceea și Sfântul care se va naște din tine se
va numi Fiul lui Dumnezeu.
36 Iată că și Elisabeta, ruda ta, a conceput un
fiu la bătrânețe; și aceasta este luna a șasea cu
cea care era numită stearpă.
37 Căci nimic din ceea ce spune Dumnezeu nu
este imposibil.” ‡
38 Și Maria a zis: “Iată roaba Domnului; să mi
se facă după cuvântul Tău.”
Apoi îngerul a plecat de la ea.
39 În zilele acelea, Maria s-a sculat și s-a dus în
grabă în ținutul muntos, într-o cetate din Iuda,
40 a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe
Elisabeta.
41 Când Elisabeta a auzit salutul Mariei, copilul
a sărit în pântecele ei; și Elisabeta s-a umplut de
Duhul Sfânt.
42 Ea a strigat cu glas tare și a zis:
“Binecuvântată ești tu între femei și
binecuvântat este rodul pântecelui tău!
43 De ce sunt eu atât de favorizată, încât mama
Domnului meu să vină la mine?
44 Căci iată că, atunci când vocea salutului
tău a ajuns la urechile mele, copilul a sărit de
bucurie în pântecele meu!
45 Binecuvântată este cea care a crezut, pentru
că se va împlini ceea ce i s-a spus de la Domnul!”

---

‡ **1:37** 2 până la 3 metreți reprezintă aproximativ 20 până la 30 de galoane americane sau 75 până la 115 litri.

46 Maria a spus,
“Sufletul meu slăvește pe Domnul.
47 Duhul meu s-a bucurat în Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48 Căci a privit la starea umilă a robului Său.
Căci iată, de acum înainte, toate generațiile mă vor numi binecuvântat.
49 Căci Cel ce este puternic a făcut lucruri mari pentru mine.
Sfânt este numele lui.
50 Îndurarea Lui este din generație în generație pentru cei ce se tem de El.
51 A dat dovadă de forță cu brațul.
El i-a împrăștiat pe cei mândri în închipuirea inimilor lor.
52 El a dat jos căpeteniile de pe tronurile lor,
și i-a înălțat pe cei umili.
53 El a umplut de bunătăți pe cei flămânzi.
El i-a trimis pe cei bogați la plimbare cu mâna goală.
54 El a ajutat pe Israel, robul Său, ca să-și aducă aminte de îndurare,
55 așa cum a vorbit părinților noștri,
lui Avraam și urmașilor lui în veci.”

56 Maria a stat cu ea vreo trei luni și apoi s-a întors la casa ei.

57 Și s-a împlinit vremea când Elisabeta trebuia să nască și a născut un fiu.

58 Vecinii și rudele ei au auzit că Domnul și-a mărit mila față de ea și s-au bucurat împreună cu ea.

59 În ziua a opta, au venit să taie împrejur
copilul; și voiau să-l numească Zaharia, după
numele tatălui său.
60 Mama lui a răspuns: “Nu așa, ci se va numi
Ioan”.
61 Ei i-au zis: “Nu este nimeni dintre rudele
tale care să se numească așa.”
62 Și i-au făcut semne tatălui său, cum voia să-l
cheme.
63 A cerut o tăbliță de scris și a scris: “Numele
Lui este Ioan”.
Cu toții s-au mirat.
64 Gura i s-a deschis îndată și limba i s-a elib-
erat și a vorbit, binecuvântând pe Dumnezeu.
65 Frica a cuprins pe toți cei care locuiau în
jurul lor și toate aceste cuvinte au fost povestite
în tot ținutul muntos al Iudeii.
66 Toți cei care le auzeau le strângeau în inima
lor, spunând: “Ce va fi atunci copilul acesta?”
Mâna Domnului era cu el.
67 Zaharia, tatăl său, s-a umplut de Duhul Sfânt
și a proorocit, zicând,
68 “Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui
Israel,
pentru că a vizitat și a răscumpărat pe
poporul Său;
69 și a ridicat pentru noi un corn de mântuire în
casa robului Său David.
70 (așa cum a vorbit prin gura sfinților Săi
prooroci care au fost din vechime),
71 mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna
tuturor celor care ne urăsc;
72 pentru a arăta milă față de părinții noștri,

să ne aducem aminte de legământul Său
sfânt,
73 jurământul pe care l-a făcut lui Avraam, tatăl
nostru,
74 să ne îngăduie ca noi, izbăviți din mâna
vrăjmașilor noștri,
ar trebui să-l slujească fără teamă,
75 în sfințenie și dreptate înaintea Lui în
toate zilele vieții noastre.
76 Și tu, copile, vei fi numit profet al Celui
Preaînalt;
căci tu vei merge înaintea feței Domnului,
ca să-i pregătești căile,
77 pentru a da cunoștință de mântuire
poporului Său prin iertarea păcatelor lor,
78 datorită înduratei milostiviri a Dumnezeului
nostru,
prin care ne va vizita zorii de sus,
79 să lumineze pe cei ce stau în întuneric și
în umbra morții;
să ne călăuzească picioarele pe calea păcii.”
80 Copilul creștea și se întărea în duh și a stat
în pustie până în ziua în care a apărut în fața lui
Israel.

2

1 În vremea aceea, Cezar Augustus a dat o
poruncă prin care a poruncit ca toată lumea să
fie înscrisă.
2 Aceasta a fost prima înscriere făcută când
Quirinius era guvernator al Siriei.
3 Toți s-au dus să se înscrie, fiecare în cetatea
lui.

4 Și Iosif s-a urcat din Galileea, din cetatea
Nazaret, în Iudeea, în cetatea lui David, care se
numește Betleem, pentru că era din casa și din
familia lui David,
5 ca să se înscrie împreună cu Maria, care,
fiind însărcinată, era făgăduită ca soție, pentru
a se căsători cu el.
6 Pe când erau ei acolo, a venit ziua în care
trebuia să nască.
7 Ea a născut pe primul ei fiu născut. L-a
înfășurat în benzi de pânză și l-a culcat într-o
iesle, pentru că nu mai era loc pentru ei în han.
8 În același ținut erau niște păstori care
stăteau la câmp și vegheau noaptea asupra
turmei lor.
9 Iată că un înger al Domnului stătea lângă ei
și slava Domnului strălucea în jurul lor, și ei s-au
îngrozit.
10 Îngerul le-a zis: “Nu vă temeți, căci iată că
vă aduc o veste bună de mare bucurie, care va fi
pentru tot poporul.
11 Căci vi s-a născut astăzi, în cetatea lui David,
un Mântuitor, care este Hristos Domnul.
12 Iată semnul care vă este dat: veți găsi un
prunc înfășurat în fâșii de pânză, culcat într-o
iesle de mâncare.”
13 Deodată, a fost împreună cu îngerul o
mulțime de oștiri cerești care lăudau pe Dum-
nezeu și spuneau
14 “Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte,
pe pământ pace, bunăvoință față de oa-
meni.”
15 Când îngerii au plecat de la ei în cer,
păstorii și-au zis unul altuia: “Să mergem acum

la Betleem, ca să vedem ce s-a întâmplat și ce
ne-a făcut cunoscut Domnul.”
16 Au venit în grabă și i-au găsit pe Maria și pe
Iosif, iar pruncul era culcat în iesle.
17 Când l-au văzut, au făcut să se
răspândească pe larg cuvântul care le fusese
spus despre acest copil.
18 Toți cei care auzeau se mirau de cele ce le
spuseseră păstorii.
19 Dar Maria a păstrat toate aceste cuvinte,
meditându-le în inima ei.
20 Păstorii s-au întors, slăvind și lăudând
pe Dumnezeu pentru toate lucrurile pe care le
auziseră și le văzuseră, așa cum le fusese spus.
21 După ce s-au împlinit cele opt zile pentru
tăierea împrejur a copilului, i s-a pus numele
de Isus, care fusese dat de înger înainte de a fi
conceput în pântece.
22 După ce s-au împlinit zilele de curățire a lor,
după legea lui Moise, l-au adus la Ierusalim, ca
să-l prezinte Domnului
23 (după cum este scris în legea Domnului:
“Orice bărbat care va deschide pântecele va fi
numit sfânt pentru Domnul”),
24 și să aducă jertfă, după cum este scris în
legea Domnului: “O pereche de turturele sau doi
pui de porumbel”.
25 Iată, era un om în Ierusalim, al cărui
nume era Simeon. Omul acesta era neprihănit
și evlavios, căutând mângâierea lui Israel, și
Duhul Sfânt era peste el.
26 I se descoperise prin Duhul Sfânt că nu
avea să vadă moartea înainte de a-L vedea pe

Hristosul Domnului.
27 El a venit în Duhul Sfânt în templu. Când
părinții au adus copilul Isus, ca să facă cu privire
la el după obiceiul legii,
28 el l-a primit în brațe, a binecuvântat pe
Dumnezeu și a zis
29 “Acum, Stăpâne, dai drumul robului tău,
după cuvântul Tău, în pace;
30 Căci ochii mei au văzut mântuirea Ta,
31 pe care ai pregătit-o înaintea ochilor
tuturor popoarelor;
32 ca o lumină de revelație pentru neamuri,
și slava poporului Tău Israel.”
33 Iosif și mama sa se mirau de cele ce se
spuneau despre el.
34 Simeon i-a binecuvântat și a zis mamei sale,
Maria: “Iată, copilul acesta este rânduit pentru
căderea și ridicarea multora în Israel și pentru
un semn despre care se vorbește.
35 Da, o sabie va străpunge prin sufletul vostru,
ca să fie descoperite gândurile multor inimi.”
36 Era o proorociță, Ana, fiica lui Fanuel, din
seminția lui Așer (era de o vârstă înaintată, căci
trăise cu un bărbat șapte ani de la feciorie,
37 și era văduvă de vreo optzeci și patru de ani),
care nu se depărta de templu, închinându-se zi
și noapte cu post și cu cereri.
38 Subind chiar în ceasul acela, ea aducea
mulțumiri Domnului și vorbea despre el tuturor
celor care așteptau răscumpărarea în Ierusalim.
39 După ce au împlinit tot ce era după Legea
Domnului, s-au întors în Galileea, în cetatea lor,
Nazaret.

40 Copilul creștea și se întărea în spirit, fiind
plin de înțelepciune, și harul lui Dumnezeu era
peste el.

41 Părinții lui se duceau în fiecare an la
Ierusalim, la sărbătoarea Paștelui.
42 Când a împlinit vârsta de doisprezece ani,
s-au suit la Ierusalim, după obiceiul sărbătorii;
43 și, după ce au împlinit zilele, pe când se
întorceau, băiatul Isus a rămas în Ierusalim.
Iosif și mama lui nu știau acest lucru,
44 dar, presupunând că este în companie, au
plecat o zi de drum; și l-au căutat printre rudele
și cunoscuții lor.
45 Cum nu l-au găsit, s-au întors la Ierusalim,
în căutarea lui.
46 După trei zile, l-au găsit în templu, stând în
mijlocul învățătorilor, atât pentru a-i asculta, cât
și pentru a le pune întrebări.
47 Toți cei care îl ascultau erau uimiți de
înțelegerea și de răspunsurile lui.
48 Când l-au văzut, au rămas uimiți, iar mama
lui i-a zis: “Fiule, de ce te-ai purtat așa cu
noi? Iată că tatăl tău și cu mine te așteptam cu
nerăbdare”.

49 El le-a zis: “Pentru ce Mă căutați? Nu știați
că trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”
50 Ei nu au înțeles cuvântul pe care li-l spunea.
51 Și, coborând cu ei, a venit la Nazaret. El era
supus lor, iar mama lui păstra în inima ei toate
aceste cuvinte.
52 Și Isus creștea în înțelepciune și în statură și
în favoare înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

3

1 În al cincisprezecelea an al domniei lui
Tiberiu Cezar, când Ponțiu Pilat era guvernator
al Iudeii, Irod era tetrarh al Galileii, iar fratele
său Filip era tetrarh al ținutului Ituraei și al
Traconitei și Lisanias tetrarh al Abilenei,
2 în timpul marii preoții a lui Ana și Caiafa,
cuvântul lui Dumnezeu a venit lui Ioan, fiul lui
Zaharia, în pustie.
3 El a venit în toată regiunea din jurul Iordanu-
lui, predicând botezul pocăinței pentru iertarea
păcatelor.
4 După cum este scris în cartea cuvintelor
profetului Isaia,
“Glasul cuiva care strigă în pustiu,
'Pregătiți calea Domnului.
Fă-i cărările drepte.
5 Orice vale va fi umplută.
Fiecare munte și deal va fi doborât.
Cele strâmbe vor deveni drepte,
și căile aspre să fie netede.
6 Toată făptura va vedea mântuirea lui Dum-
nezeu.”
7 De aceea a zis mulțimilor care ieșeau să fie
botezate de El: “Neam de vipere, cine v-a pus în
gardă să fugiți de mânia viitoare?
8 De aceea, dați roade demne de pocăință și nu
începeți să spuneți între voi: “Avem ca tată pe
Avraam!” Căci vă spun că Dumnezeu poate să-i
ridice lui Avraam copii din aceste pietre!”.
9 Chiar și acum toporul se află la rădăcina
copacilor. Așadar, orice copac care nu produce
fructe bune este tăiat și aruncat în foc.”

10 Și mulțimile L-au întrebat: “Ce trebuie să
facem?”
11 El le-a răspuns: “Cine are două haine, să le
dea celui care nu are. Cine are de mâncare, să
facă la fel.”
12 Au venit și vameșii să fie botezați și I-au zis:
“Învățătorule, ce trebuie să facem?”
13 El le-a zis: “Nu culegeți mai mult decât ceea
ce vi se cuvine”.
14 Și soldații l-au întrebat și ei: “Și noi? Ce
trebuie să facem noi?”
El le-a spus: “Nu luați de la nimeni prin
violență și nu acuzați pe nimeni pe nedrept. Fiți
mulțumiți cu salariile voastre”.
15 Pe când norodul era în așteptare și toți
oamenii se gândeau în inimile lor dacă nu
cumva Ioan este Hristosul,
16 Ioan le-a răspuns tuturor: “Eu vă botez
cu apă, dar vine Cel mai puternic decât mine,
căruia nu sunt vrednic să-i dezleg cureaua san-
dalelor. El vă va boteza în Duhul Sfânt și în foc.
17 În mâna Lui este vânturatorul, va curăța
bine aria și va strânge grâul în hambarul Său,
dar va arde neghina cu foc nestins.”
18 Apoi, cu multe alte îndemnuri, propovăduia
poporului vestea cea bună.
19 Dar Irod tetrarhul, fiind mustrat de el pentru
Irodiada, soția fratelui său, și pentru toate relele
pe care le făcuse Irod,
20 a adăugat la toate acestea și aceasta: a
închis pe Ioan în temniță.
21 Și când tot poporul era botezat, Isus, botezat
și el, se ruga. Cerul s-a deschis

22 și Duhul Sfânt s-a pogorât peste el în chip
trupesc, ca un porumbel, iar din cer s-a auzit un
glas care zicea: “Tu ești Fiul Meu preaiubit. În
tine sunt binevoitor”.
23 Isus însuși, când a început să învețe, era în
vârstă de vreo treizeci de ani, fiind fiul lui Iosif,
fiul lui Heli,
24 fiul lui Matei, fiul lui Levi, fiul lui Melchi, fiul
lui Jannai, fiul lui Iosif,
25 fiul lui Matatia, fiul lui Amos, fiul lui Naum,
fiul lui Esli, fiul lui Naggai,
26 fiul lui Maat, fiul lui Matatia, fiul lui Semein,
fiul lui Iosif, fiul lui Iuda,
27 fiul lui Joanan, fiul lui Reșea, fiul lui Zorob-
abel, fiul lui Șealtiel, fiul lui Neri,
28 fiul lui Melchi, fiul lui Addi, fiul lui Cosam,
fiul lui Elmodam, fiul lui Er,
29 fiul lui Iosif, fiul lui Eliezer, fiul lui Jorim, fiul
lui Matei, fiul lui Levi,
30 fiul lui Simeon, fiul lui Iuda, fiul lui Iosif, fiul
lui Iona, fiul lui Eliachim,
31 fiul lui Melea, fiul lui Menan, fiul lui Matata,
fiul lui Natan, fiul lui David,
32 fiul lui Isai, fiul lui Obed, fiul lui Boaz, fiul
lui Salmon, fiul lui Nahșon,
33 fiul lui Aminadab, fiul lui Aram, fiul lui
Hezron, fiul lui Pereț, fiul lui Iuda,
34 fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam,
fiul lui Terah, fiul lui Nahor,
35 fiul lui Serug, fiul lui Reu, fiul lui Peleg, fiul
lui Eber, fiul lui Șelah,
36 fiul lui Cainan, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sem,
fiul lui Noe, fiul lui Lameh,

37 fiul lui Matusalem, fiul lui Enoh, fiul lui
Iared, fiul lui Mahalaleel, fiul lui Cainan,
38 fiul lui Enos, fiul lui Set, fiul lui Adam, fiul
lui Dumnezeu.

4

1 Isus, plin de Duhul Sfânt, s-a întors de la
Iordan și a fost dus de Duhul în pustiu
2 timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de
diavol. În acele zile nu a mâncat nimic. După
aceea, când acestea s-au încheiat, i-a fost foame.
3 Diavolul I-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
poruncește ca piatra aceasta să se facă pâine."
4 Isus i-a răspuns: "Este scris: "Nu numai
cu pâine va trăi omul, ci cu orice cuvânt al lui
Dumnezeu.""
5 Diavolul, ducându-l pe un munte înalt, i-a
arătat într-o clipă toate împărățiile lumii.
6 Diavolul i-a zis: "Îți voi da toate aceste
autorități și slava lor, căci mi-au fost date mie
și le dau oricui vreau.
7 Așadar, dacă te vei închina înaintea mea,
toate acestea vor fi ale tale."
8 Isus i-a răspuns: "Du-te de aici, Satano! Căci
este scris: "Să te închini Domnului, Dumnezeului
tău, și numai lui să-i slujești!".
9 L-a dus la Ierusalim, l-a așezat pe vârful
templului și i-a zis: "Dacă ești Fiul lui Dumnezeu,
aruncă-te jos de aici,
10 căci este scris,
"El va pune pe îngerii Săi să vă păzească, ca să
vă păzească.
11 și,

'Pe mâinile lor te vor purta,
ca nu cumva să-ți lovești piciorul de o piatră.”’
12 Isus, răspunzând, i-a zis: “S-a spus: “Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău”.”
13 După ce a ispitit pe toți, diavolul a plecat de la el până la o altă dată.
14 Isus s-a întors în Galileea cu puterea Duhului Sfânt, și vestea despre El s-a răspândit în tot ținutul din jur.
15 El învăța în sinagogile lor, fiind slăvit de toți.
16 Și a venit la Nazaret, unde fusese crescut. A intrat, după obiceiul său, în sinagogă, în ziua de Sabat, și s-a ridicat în picioare să citească.
17 I s-a înmânat cartea profetului Isaia. A deschis cartea și a găsit locul în care era scris,
18 “Duhul Domnului este peste mine,
pentru că El m-a uns să vestesc săracilor vestea cea bună.
El m-a trimis să-i vindec pe cei cu inimazdrobită,
pentru a vesti eliberarea celor prizonieri,
redarea vederii orbilor,
pentru a-i elibera pe cei care sunt zdrobiți,
19 și să vestească anul de grație al Domnului.”
20 A închis cartea, a dat-o înapoi slujbașului și s-a așezat. Ochii tuturor celor din sinagogă erau ațintiți asupra lui.
21 El a început să le spună: “Astăzi s-a împlinit în auzul vostru Scriptura aceasta.”
22 Toți mărturiseau despre el și se mirau de cuvintele pline de har care ieșeau din gura lui și ziceau: “Nu este acesta fiul lui Iosif?”

23 El le-a zis: “Fără îndoială că îmi veți spune
proverbul acesta: “Doctore, vindecă-te! Tot ce
am auzit că s-a făcut în Capernaum, fă și aici, în
orașul tău natal!””.
24 El a zis: “Adevărat vă spun că niciun profet
nu este acceptat în orașul său natal.
25 Dar, adevărat vă spun că erau multe văduve
în Israel pe vremea lui Ilie, când cerul a fost
închis trei ani și șase luni, când a venit o foamete
mare în toată țara.
26 Ilie nu a fost trimis la niciuna dintre ele,
decât la Sarepta, în ținutul Sidonului, la o femeie
văduvă.
27 Pe vremea profetului Elisei, în Israel, erau
mulți leproși, dar niciunul dintre ei nu a fost
curățat, cu excepția lui Naaman, sirianul.”

28 Toți s-au umplut de mânie în sinagogă, când
auzeau aceste lucruri.
29 S-au sculat, l-au aruncat afară din cetate și
l-au dus pe vârful dealului pe care era zidită
cetatea lor, ca să-l arunce de pe stâncă.
30 Dar el, trecând prin mijlocul lor, și-a văzut
de drum.

31 S-a coborât la Capernaum, o cetate din
Galileea. Îi învăța în ziua de Sabat;
32 și ei erau uimiți de învățătura Lui, căci
cuvântul Lui era cu autoritate.
33 În sinagogă era un om care avea un duh de
demon necurat; și a strigat cu glas tare,
34 zicând: “Ah! ce avem noi de-a face cu tine,
Isus din Nazaret? Ai venit să ne distrugi? Eu știu
cine ești: Sfântul lui Dumnezeu!”.

35 Isus l-a mustrat, zicând: “Taci și ieși de
la el!” După ce l-a aruncat jos în mijlocul lor,
demonul a ieșit din el, fără să-i facă vreun rău.
36 Toți au fost cuprinși de uimire și vorbeau
între ei, zicând: “Ce este cuvântul acesta?
Pentru că el poruncește cu autoritate și putere
duhurilor necurate și ele ies!”
37 Vestea despre el s-a răspândit în toate
locurile din regiunea înconjurătoare.
38 S-a sculat din sinagogă și a intrat în casa lui
Simon. Soacra lui Simon era bolnavă de o febră
mare și l-au rugat să o ajute.
39 El a stat lângă ea și a mustrat febra, iar
aceasta a lăsat-o. Imediat s-a sculat și i-a servit.
40 Pe când apunea soarele, toți cei care aveau
pe cineva bolnav de diferite boli i-au adus la el;
el și-a pus mâinile peste fiecare dintre ei și i-a
vindecat.
41 Din mulți ieșeau și demoni, care strigau și
ziceau: “Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu!”
Reproșându-le, nu le-a permis să vorbească,
pentru că știau că el era Hristosul.
42 Când s-a făcut ziuă, a plecat și s-a dus într-
un loc pustiu; și mulțimile Îl căutau, veneau la
El și se țineau de El, ca să nu plece de lângă ele.
43 Dar el le-a spus: “Trebuie să propovăduiesc
vestea bună a Împărăției lui Dumnezeu și în
celelalte cetăți. De aceea am fost trimis”.
44 El predica în sinagogile din Galileea.

5

1 Și, pe când mulțimea îl strângea și asculta
cuvântul lui Dumnezeu, el stătea lângă lacul

Ghenareț.
2 A văzut două corăbii care stăteau lângă lac,
dar pescarii ieșiseră din ele și își spălau plasele.
3 A intrat într-una dintre bărci, care era a lui
Simon, și l-a rugat să se depărteze puțin de țărm.
S-a așezat și a învățat mulțimile din barcă.
4 După ce a isprăvit de vorbit, a zis lui
Simon: "Scoateți în larg și aruncați mrejele ca
să prindeți."
5 Simon I-a răspuns: "Învățătorule, am lucrat
toată noaptea și n-am prins nimic; dar, la
cuvântul Tău, voi da drumul la mreajă."
6 După ce au făcut acest lucru, au prins o mare
mulțime de pești, iar plasa lor se rupea.
7 Ei au făcut semn partenerilor lor din cealaltă
barcă să vină să-i ajute. Aceștia au venit și
au umplut ambele bărci, astfel încât acestea au
început să se scufunde.
8 Dar Simon Petru, când a văzut, a căzut la
genunchii lui Isus și a zis: "Doamne, depărtează-
te de la mine, căci sunt un om păcătos!".
9 Căci era uimit, el și toți cei care erau cu el, de
capturile de pește pe care le prinseseră;
10 la fel și Iacov și Ioan, fiii lui Zebedei, care
erau asociați cu Simon.
Isus i-a spus lui Simon: "Nu te teme. De acum
înainte vei prinde oameni vii".
11 După ce și-au adus corăbiile la țărm, au
lăsat totul și au mers după El.
12 Pe când era într-una din cetăți, iată că era
un om plin de lepră. Când L-a văzut pe Isus, a
căzut cu fața la pământ și L-a implorat, zicând:
"Doamne, dacă vrei, poți să mă cureți."

13 El a întins mâna și l-a atins, zicând: “Vreau.
Să fiu curățat”.
Imediat lepra l-a părăsit.
14 I-a poruncit să nu spună nimănui: “Ci du-te,
arată-te preotului și adu jertfă pentru curățirea
ta, după cum a poruncit Moise, ca mărturie
pentru ei.”
15 Dar vestea despre El s-a răspândit mult mai
mult și mulțimi mari se adunau să-L asculte și să
fie vindecate de bolile lor.
16 Dar el s-a retras în pustie și se ruga.
17 Într-una din zilele acelea, El învăța pe
oameni; și stăteau acolo farisei și învățători ai
Legii, veniți din toate satele Galileii, din Iudeea
și din Ierusalim. Puterea Domnului era cu el ca
să-i vindece.
18 Iată că niște oameni au adus un paralitic
pe un pat de campanie și căutau să-l aducă
înăuntru ca să-l pună înaintea lui Isus.
19 Nu au găsit cum să-l aducă înăuntru din
cauza mulțimii, s-au urcat pe acoperișul casei și
l-au coborât prin țigle cu patul lui în mijlocul ei,
în fața lui Isus.
20 Văzând credința lor, Isus i-a spus: “Omule,
păcatele tale îți sunt iertate.”
21 Cărturarii și fariseii au început să se certe,
zicând: “Cine este acesta care vorbește de
hulă? Cine poate ierta păcatele, dacă nu numai
Dumnezeu?”
22 Dar Isus, înțelegând gândurile lor, le-a
răspuns: “De ce gândiți așa în inimile voastre?
23 Ce este mai ușor să spui: “Păcatele tale îți
sunt iertate” sau să spui: “Scoală-te și umblă”?

24 Dar ca să știți că Fiul Omului are putere pe
pământ să ierte păcatele”, i-a spus paraliticului:
“Îți spun: scoală-te, ia-ți patul și du-te la casa
ta”.
25 Și îndată s-a sculat în fața lor, a luat ce avea
pe el și a plecat la casa lui, slăvind pe Dumnezeu.
26 Toată lumea a fost cuprinsă de uimire și
a slăvit pe Dumnezeu. S-au umplut de teamă,
spunând: “Am văzut astăzi lucruri ciudate.”
27 După aceea, ieșind afară, a văzut un vameș,
numit Levi, care ședea la fisc, și i-a zis: “Vino
după mine!”
28 A lăsat totul, s-a sculat și l-a urmat.
29 Levi i-a făcut un mare ospăț în casa lui. Era
o mare mulțime de vameși și de alți oameni care
se odihneau cu ei.
30 Cărturarii și fariseii cârteau împotriva
ucenicilor Lui, zicând: “De ce mâncați și beți cu
vameșii și cu păcătoșii?”
31 Isus le-a răspuns: “Cei sănătoși nu au nevoie
de doctor, dar cei bolnavi au nevoie de doctor.
32 Eu n-am venit să chem pe cei drepți, ci pe
păcătoși la pocăință.”
33 Ei I-au zis: “Pentru ce ucenicii lui Ioan
postesc și se roagă des, și ucenicii fariseilor, iar
ai voștri mănâncă și beau?”
34 El le-a zis: “Puteți voi să faceți pe prietenii
mirelui să postească, când mirele este cu ei?
35 Dar vor veni zile când mirele va fi luat de la
ei. Atunci vor posti în acele zile.”
36 Și le-a spus și o pildă. “Nimeni nu pune o
bucată dintr-o haină nouă pe o haină veche, căci

altfel va rupe haina nouă și, de asemenea, bucata
din haina nouă nu se va potrivi cu cea veche.
37 Nimeni nu pune vin nou în piei de vin vechi,
căci altfel vinul nou va sparge piei, se va vărsa
și piei vor fi distruse.
38 Dar vinul nou trebuie pus în piei de vin
proaspăt, și amândouă se păstrează.
39 Nimeni, după ce a băut vin vechi, nudorește
imediat vin nou, pentru că spune: "Cel vechi este
mai bun"."

6

1 În al doilea Sabat după cel dintâi, el mergea
prin lanurile de grâu. Discipolii lui culegeau
căpățânile de grâu și mâncau, frecându-le în
mâini.
2 Dar unii dintre farisei le-au spus: "De ce
faceți ceea ce nu este permis să faceți în ziua de
Sabat?"
3 Isus le-a răspuns: "N-ați citit ce a făcut David,
când a flămânzit, el și cei ce erau cu el,
4 cum a intrat în casa lui Dumnezeu, a luat și a
mâncat pâinea de sărbătoare și a dat și celor ce
erau cu el, care nu se poate mânca decât numai
pentru preoți?"
5 El le-a răspuns: "Fiul Omului este stăpânul
Sabatului".
6 În altă zi de Sabat, a intrat în sinagogă și
învăța. Era acolo un om, căruia i se uscase mâna
dreaptă.
7 Cărturarii și fariseii îl urmăreau, ca să vadă
dacă nu cumva vindecă în Sabat, ca să găsească
o acuzație împotriva lui.

8 Dar El le cunoștea gândurile; și a zis omului
care avea mâna uscată: “Ridică-te și stai în
mijloc”. El s-a ridicat și a stat în picioare.
9 Atunci Isus le-a zis: “Vă voi întreba ceva:
“Este îngăduit în Sabat să faci bine sau să faci
rău? Să salvezi o viață, sau să ucizi?”
10 S-a uitat la toți și a zis omului: “Întinde-ți
mâna”. El a făcut-o, și mâna i-a fost redată la
fel de sănătoasă ca și cealaltă.
11 Dar ei erau plini de furie și vorbeau între ei
despre ce ar putea să-i facă lui Isus.
12 În zilele acelea, s-a dus pe munte să se
roage și a stat toată noaptea în rugăciune către
Dumnezeu.
13 Când s-a făcut ziuă, și-a chemat discipolii și
a ales dintre ei doisprezece, pe care i-a numit și
apostoli:
14 Simon, pe care l-a numit și Petru; Andrei,
fratele său; Iacov; Ioan; Filip; Bartolomeu;
15 Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Simon,
numit Zelota;
16 Iuda, fiul lui Iacov; și Iuda Iscarioteanul,
care a devenit și el trădător.
17 S-a coborât cu ei și a stat pe un loc drept,
cu o mulțime de ucenici ai Lui și cu un mare
număr de oameni din toată Iudeea, din Ierusalim
și de pe țărmul mării Tirului și al Sidonului, care
veniseră să-L asculte și să se vindece de bolile lor,
18 precum și de cei care erau tulburați de
duhuri necurate; și se vindecau.
19 Toată mulțimea căuta să se atingă de El, căci
ieșea din El o putere și îi vindeca pe toți.
20 Și-a ridicat ochii spre ucenicii Săi și a zis:

“Ferice de voi, cei săraci!
pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a ta.
21 Ferice de voi, care sunteți flămânzi acum!
pentru că vei fi umplut.
Ferice de voi care plângeți acum,
pentru că vei râde.
22 Ferice de voi, când vă vor urî oamenii, când vă vor respinge, când vă vor batjocori și când vor arunca numele vostru ca fiind rău, din pricina Fiului Omului!
23 Bucurați-vă în ziua aceea și săriți de bucurie, căci iată că răsplata voastră este mare în ceruri, pentru că părinții lor au făcut același lucru cu profeții.

24 “Dar vai de voi, care sunteți bogați!
Căci ați primit mângâierea voastră.
25 Vai de voi, cei ce sunteți plini acum!
pentru că vă va fi foame.
Vai de voi care râdeți acum,
pentru că veți jeli și veți plânge.
26 Vai, când oamenii vorbesc de bine despre tine!
căci părinții lor au făcut același lucru cu profeții mincinoși.
27 Dar Eu vă spun vouă, celor ce auziți: iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc,
28 binecuvântați pe cei ce vă blestemă și rugați-vă pentru cei ce vă maltratează.
29 Celui ce vă lovește peste obraz, oferiți-i și celălalt obraz; și celui ce vă ia haina, nu-i reține și haina.

30 Dați oricui vă cere și nu cereți celui care vă
ia bunurile să vi le dea înapoi.
31 “Fă-le și tu cum vrei să facă oamenii cu tine.
32 Dacă iubești pe cei ce te iubesc, ce merite ai
tu? Căci chiar și păcătoșii îi iubesc pe cei care îi
iubesc.
33 Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce
merite aveți voi? Căci și păcătoșii fac la fel.
34 Dacă dați cu împrumut celor de la care
sperați să primiți, ce merite aveți? Chiar și
păcătoșii împrumută păcătoșilor, pentru a primi
înapoi la fel de mult.
35 Dar iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți binele și
împrumutați, fără să așteptați nimic în schimb;
și răsplata voastră va fi mare și veți fi copiii
Celui Preaînalt, căci El este binevoitor față de
cei nerecunoscători și răi.
36 “De aceea fiți milostivi,
și cum și Tatăl vostru este milostiv.
37 Nu judecați,
și nu vei fi judecat.
Nu condamnați,
și nu vei fi condamnat.
Eliberați,
și vei fi eliberat.
38 “Dați și vi se va da; o măsură bună, presată,
zdruncinată și plină, vi se va da. Căci cu aceeași
măsură cu care măsurați, vi se va măsura
înapoi.”
39 Și le-a spus o pildă. “Poate orbul să
călăuzească pe orb? Nu vor cădea amândoi
într-o groapă?

40 Un ucenic nu este mai presus de învățătorul
său, dar fiecare, când va fi pe deplin instruit, va
fi ca învățătorul său.
41 De ce vedeți paiul de paie care este în ochiul
fratelui vostru, dar nu vă gândiți la bârna care
este în ochiul vostru?
42 Sau cum poți să-i spui fratelui tău: "Frate,
lasă-mă să scot paiul din ochiul tău", când tu
însuți nu vezi bârna care este în ochiul tău?
Ipocritule! Îndepărtează mai întâi bârna din
ochiul tău și apoi vei putea vedea limpede ca
să îndepărtezi paiul care este în ochiul fratelui
tău.
43 "Căci nu este pom bun care să dea roade
putrede, nici pom putred care să dea roade
bune.
44 Căci fiecare pom se cunoaște după rodul
său. Căci oamenii nu culeg smochine din spini,
nici struguri din tufișuri de mărăcini.
45 Omul bun scoate din comoara bună a inimii
sale ceea ce este bun, iar omul rău scoate din
comoara rea a inimii sale ceea ce este rău, căci
din belșugul inimii vorbește gura lui.

46 "Pentru ce Mă strigați: "Doamne, Doamne!"
și nu faceți ce vă spun Eu?
47 Oricine vine la Mine, care ascultă cuvintele
Mele și le face, vă voi arăta cum este el.
48 El este ca un om care construiește o casă,
care a săpat, a mers adânc și a pus temelia pe
stâncă. Când s-a ridicat un potop, pârâul s-a izbit
de casa aceea și nu a putut să o zdruncine, pentru
că era întemeiată pe stâncă.
49 Darcel care aude și nu face, se aseamănă cu

un om care a zidit o casă pe pământ fără temelie,
împotriva căreia a izbucnit pârâul și îndată a
căzut; și ruina acelei case a fost mare.”

7

1 După ce a terminat de vorbit în auzul poporu-
lui, a intrat în Capernaum.
2 Un slujitor al unui centurion, care îi era foarte
drag, era bolnav și era la un pas de moarte.
3 Când a auzit despre Isus, a trimis la el
pe bătrânii iudeilor, rugându-l să vină și să-i
salveze slujitorul.
4 Când au ajuns la Isus, l-au rugat insistent,
spunând: “Este vrednic ca tu să faci asta pentru
el,
5 pentru că el iubește neamul nostru și a zidit
sinagoga noastră pentru noi”.
6 Isus a mers cu ei. Când nu mai era acum
departe de casă, centurionul a trimis la el niște
prieteni, spunându-i: “Doamne, nu te îngrijora,
căci nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu.
7 De aceea nici eu nu m-am considerat vrednic
să vin la tine; dar spune cuvântul și robul meu
va fi vindecat.
8 Căci și eu sunt un om pus sub autoritate,
având sub mine soldați. Îi spun acestuia: “Du-
te!” și el se duce; altuia: “Vino!” și vine; iar
robului meu: “Fă aceasta” și el o face”.”

9 Isus, auzind acestea, s-a mirat de el și,
întorcându-se, a zis mulțimii care-L urma: “Vă
spun că n-am găsit o credință atât de mare, nici
în Israel.”

10 Cei care fuseseră trimiși, întorcându-se
la casă, au constatat că servitorul care fusese
bolnav era sănătos.
11 Curând după aceea, s-a dus într-o cetate nu-
mită Nain. Mulți dintre discipolii Săi, împreună
cu o mare mulțime, au mers cu El.
12 Când s-a apropiat de poarta cetății, iată că
a fost dus afară un mort, singurul fiu născut al
mamei sale, care era văduvă. Mulți oameni din
cetate erau cu ea.
13 Domnul, când a văzut-o, i s-a făcut milă de
ea și i-a zis: “Nu plânge!”
14 S-a apropiat și s-a atins de sicriu, iar
purtătorii s-au oprit. El a spus: “Tinere, îți spun:
ridică-te!”.
15 Cel care era mort s-a așezat și a început să
vorbească. Apoi l-a dat mamei sale.
16 Toți s-au temut și au slăvit pe Dumnezeu,
zicând: “Un mare prooroc s-a ridicat printre
noi!” și: “Dumnezeu a vizitat pe poporul Său!”.
17 Această veste s-a răspândit despre el în toată
Iudeea și în toată regiunea înconjurătoare.
18 Ucenicii lui Ioan i-au povestit toate acestea.
19 Ioan, chemând la el doi dintre ucenicii săi,
i-a trimis la Isus, zicând: “Tu ești Cel ce vine, sau
trebuie să căutăm pe altul?”
20 După ce au venit la el, au spus: “Ioan
Botezătorul ne-a trimis la tine, spunând: “Tu ești
cel care vine, sau trebuie să căutăm pe altul?””
21 În ceasul acela a vindecat pe mulți de boli,
de molime și de duhuri rele, și multora dintre cei
orbi le-a dat vederea.
22 Isus le-a răspuns: “Duceți-vă și spuneți lui
Ioan lucrurile pe care le-ați văzut și le-ați auzit:

că orbii își primesc vederea, șchiopii umblă,
leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învia
și săracilor li se vestește o veste bună.
23 Ferice de cel care nu găsește în mine nici un
prilej de poticnire.”
24 După ce au plecat trimișii lui Ioan, a început
să spună mulțimii despre Ioan: “Ce ați ieșit în
pustie ca să vedeți? O trestie scuturată de vânt?
25 Dar voi ce ați ieșit să vedeți? Un om
îmbrăcat în haine moi? Iată, cei care sunt
îmbrăcați frumos și trăiesc delicat sunt la curțile
regilor.
26 Dar tu ce ai ieșit să vezi? Un profet? Da, vă
spun, și chiar mai mult decât un profet.
27 Acesta este cel despre care este scris,
“Iată, trimit pe mesagerul Meu înaintea feței
tale,
care îți va pregăti calea înaintea ta.
28 “Căci vă spun că, dintre cei născuți din
femei, nu este un prooroc mai mare decât Ioan
Botezătorul; dar cel mai mic în Împărăția lui
Dumnezeu este mai mare decât el.”
29 Când a auzit aceasta, tot poporul și vameșii
au declarat că Dumnezeu este drept, după ce a
fost botezat cu botezul lui Ioan.
30 Dar fariseii și avocații au respins sfatul lui
Dumnezeu, nefiind ei înșiși botezați de el.
31 Cu ce aș putea să compar pe oamenii acestui
neam? Cu ce se aseamănă ei?
32 Sunt ca niște copii care stau în piață și se
strigă unii pe alții, zicând: “Noi v-am cântat la
cimpoi, și voi n-ați dansat”. Noi am jelit, iar voi
nu ați plâns'.

33 Căci Ioan Botezătorul n-a venit nici
mâncând pâine, nici bând vin, iar voi spuneți:
'Are un demon'.
34 Fiul Omului a venit mâncând și bând și voi
ziceți: 'Iată un mâncăcios și un bețiv, un prieten
al vameșilor și al păcătoșilor!'.
35 Înțelepciunea este îndreptățită de toți copiii
ei."
36 Unul dintre farisei l-a invitat să mănânce cu
el. El a intrat în casa fariseului și s-a așezat la
masă.
37 Iată că o femeie din cetate, care era
păcătoasă, când a aflat că el se odihnește în
casa fariseului, a adus un vas de alabastru cu
unguent.
38 Stând în spate la picioarele lui, plângând, a
început să îi ude picioarele cu lacrimile ei, le-a
șters cu părul capului, i-a sărutat picioarele și
le-a uns cu mirul.
39 Fariseul care îl invitase, văzând aceasta, și-
a zis în sinea lui: "Omul acesta, dacă ar fi fost
profet, și-ar fi dat seama cine și ce fel de femeie
este cea care îl atinge, că este o păcătoasă."
40 Isus i-a răspuns: "Simon, am să-ți spun
ceva."
El a spus: "Învățătorule, spune mai departe".
41 "Un creditor avea doi datornici. Unul datora
cinci sute de denari, iar celălalt cincizeci.
42 Când n-au putut plăti, i-a iertat pe amândoi.
Așadar, care dintre ei îl va iubi mai mult?"
43 Simon a răspuns: "Cred că pe acela pe care
l-a iertat cel mai mult."
El i-a spus: "Ai judecat corect".

44 Și, întorcându-se spre femeie, i-a zis lui
Simon: “Vezi tu pe femeia aceasta? Am intrat
în casa ta și nu mi-ai dat apă pentru picioarele
mele, dar ea mi-a udat picioarele cu lacrimile ei
și le-a șters cu părul capului ei.
45 Tu nu mi-ai dat nici o sărutare, dar ea,
de când am intrat, nu încetează să-mi sărute
picioarele.
46 Tu nu mi-ai uns capul cu untdelemn, dar ea
mi-a uns picioarele cu mir.
47 De aceea vă spun că păcatele ei, care sunt
multe, sunt iertate, pentru că a iubit mult. Dar
cel căruia i se iartă puțin, iubește puțin.”
48 El i-a zis: “Păcatele tale sunt iertate”.
49 Și cei ce ședeau la masă cu El au început
să se întrebe: “Cine este Acesta, care chiar iartă
păcatele?”
50 El a zis femeii: “Credința ta te-a mântuit.
Du-te în pace.”

8

1 Curând după aceea, a străbătut cetățile și
satele, propovăduind și aducând vestea cea bună
a Împărăției lui Dumnezeu. Împreună cu el erau
cei doisprezece
2 și câteva femei care fuseseră vindecate de
duhuri rele și de boli: Maria, care se numea
Magdalena, din care ieșiseră șapte demoni,
3 Ioana, soția lui Chuzas, administratorul lui
Irod, Susana și multe altele care îi slujeau din
averile lor.

4 Când s-a adunat o mare mulțime și veneau la
el oameni din toate cetățile, el a vorbit printr-o
pildă:
5 “Fermierul a ieșit să-și semene sămânța. Pe
când semăna, o parte a căzut pe drum, a fost
călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-
o.
6 Altă sămânță a căzut pe stâncă și, de îndată
ce a crescut, s-a uscat, pentru că nu avea
umiditate.
7 Altele au căzut în mijlocul spinilor, iar spinii
au crescut cu ea și au înăbușit-o.
8 Altă a căzut în pământul bun, a crescut și a
produs de o sută de ori mai mult rod.” În timp ce
spunea aceste lucruri, a strigat: “Cine are urechi
de auzit, să audă!”
9 Atunci ucenicii Lui L-au întrebat: “Ce
înseamnă pilda aceasta?”
10 El a zis: “Vouă v-a fost dat să cunoașteți
tainele Împărăției lui Dumnezeu; dar celorlalți
le-a fost dat în pilde, ca să nu vadă, văzând, și să
nu înțeleagă, auzind.
11 “Și pilda este următoarea: Sămânța este
cuvântul lui Dumnezeu.
12 Cei de pe drum sunt cei care ascultă; apoi
vine diavolul și le ia cuvântul din inimă, ca să
nu creadă și să nu fie mântuiți.
13 Cei de pe stâncă sunt cei care, când aud,
primesc cuvântul cu bucurie; dar aceștia nu au
rădăcină. Ei cred pentru o vreme, apoi cad în
timp de ispită.
14 Ceea ce a căzut între spini, aceștia sunt cei
care au auzit și, mergând pe drumul lor, sunt

sufocați de griji, de bogății și de plăcerile vieții;
și nu aduc niciun rod la maturitate.
15 Cele din pământul bun, aceștia sunt cei
care, cu inimă cinstită și bună, după ce au
auzit cuvântul, îl țin strâns și produc roade cu
perseverență.
16 Nimeni, când aprinde o lampă, nu o acoperă
cu un vas și nu o pune sub pat, ci o pune pe un
suport, ca să vadă lumina cei ce intră înăuntru.
17 Căci nu este nimic ascuns care să nu fie
descoperit, nici nimic secret care să nu fie
cunoscut și să nu iasă la lumină.
18 Fiți deci atenți cum auziți. Căci oricui are, i
se va da; și oricui nu are, i se va lua chiar și ceea
ce crede că are."
19 Mama și frații lui au venit la el, dar nu
puteau să se apropie de el din cauza mulțimii.
20 Unii oameni i-au spus: "Mama ta și frații tăi
stau afară și doresc să te vadă."
21 Dar El le-a răspuns: "Mama mea și frații mei
sunt aceia care au auzit cuvântul lui Dumnezeu
și-l împlinesc."
22 Într-una din zilele acelea, S-a suit într-o
barcă, El însuși și ucenicii Săi, și le-a zis: "Să
trecem de cealaltă parte a lacului." Așa că au
pornit la apă.
23 Dar, în timp ce navigau, el a adormit. O
furtună de vânt s-a abătut asupra lacului, iar ei
luau cantități periculoase de apă.
24 Au venit la el și l-au trezit, spunând:
"Stăpâne, stăpâne, murim!" El s-a trezit și a
mustrat vântul și furia apei; apoi au încetat și
s-a făcut liniște.

25 El i-a întrebat: “Unde este credința voastră?” Înfricoșați, ei s-au mirat, spunându-și unul altuia: “Cine este acesta, care poruncește chiar și vânturilor și apelor, iar acestea îl ascultă?”

26 Apoi au ajuns în ținutul Gadarenilor, care este în fața Galileii.

27 Când Isus a coborât la țărm, L-a întâmpinat un om din cetate, care avea demoni de multă vreme. Nu purta haine și nu locuia într-o casă, ci în morminte.

28 Când L-a văzut pe Isus, a strigat, a căzut înaintea Lui și a zis cu glas tare: “Ce am eu de-a face cu Tine, Isus, Fiul Dumnezeului Celui Preaînalt? Te implor, nu mă chinui!”.

29 Căci Isus poruncea duhului necurat să iasă din omul acela. Căci duhul necurat îl apucase de multe ori pe om. El era ținut sub pază și legat cu lanțuri și lanțuri. Rupând legăturile, demonul l-a împins în deșert.

30 Isus l-a întrebat: “Care este numele tău?”

El a spus: “Legiune”, pentru că mulți demoni intraseră în el.

31 Ei l-au implorat să nu le poruncească să se ducă în abis.

32 Pe munte era o turmă de mulți porci care pășteau pe munte, și l-au rugat să le dea voie să intre în ei. Atunci el le-a îngăduit.

33 Demonii au ieșit din omul acela și au intrat în porci, iar turma s-a repezit pe malul abrupt în lac și s-a înecat.

34 Când au văzut cei ce-i hrăneau ce se întâmplase, au fugit și au povestit în cetate și în țară.

35 Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.
Au venit la Isus și l-au găsit pe omul din care
ieșiseră demonii, șezând la picioarele lui Isus,
îmbrăcat și în deplinătatea facultăților mintale;
și s-au temut.
36 Cei care l-au văzut le-au povestit cum s-a
vindecat cel care fusese posedat de demoni.
37 Toți locuitorii din ținutul Gadarenilor din
împrejurimi l-au rugat să se îndepărteze de ei,
pentru că se temeau foarte mult. Atunci a intrat
în barcă și s-a întors.
38 Omul din care ieșiseră demonii l-a implorat
să meargă cu el, dar Isus l-a alungat, spunându-i:
39 "Întoarce-te la casa ta și povestește ce
lucruri mari a făcut Dumnezeu pentru tine." El
a plecat, proclamând în toată cetatea ce lucruri
mari a făcut Isus pentru el.

40 Când s-a întors Isus, mulțimea L-a
întâmpinat, căci toți Îl așteptau.
41 Și iată că a venit un om cu numele Iair. Era
un conducător al sinagogii. A căzut la picioarele
lui Isus și l-a rugat să intre în casa lui,
42 pentru că avea o fiică unică, în vârstă de
vreo doisprezece ani, și era pe moarte. Dar, pe
când se ducea, mulțimea îl apăsa.
43 O femeie care avea o scurgere de sânge de
doisprezece ani, care cheltuise tot ce trăia pe
medici și nu putea fi vindecată de niciunul,
44 a venit în spatele lui și s-a atins de franjurii
hainei lui. Imediat curgerea sângelui ei s-a oprit.

45 Isus a zis: "Cine M-a atins?"

Când toți au negat, Petru și cei care erau cu
el au zis: “Învățătorule, mulțimile te presează
și te îmbrâncesc, iar Tu spui: “Cine s-a atins de
Mine?””.
46 Dar Isus a zis: “Cineva m-a atins, căci am
văzut că a ieșit din mine o putere.”
47 Când femeia a văzut că nu era ascunsă,
a venit tremurând; și, căzând înaintea lui, i-a
declarat în fața întregului popor motivul pentru
care se atinsese de el și cum s-a vindecat imediat.
48 El i-a zis: “Fiică, înveselește-te! Credința ta
te-a făcut sănătoasă. Du-te în pace”.
49 Pe când vorbea el încă, a venit unul din casa
conducătorului sinagogii și i-a zis: “Fiica ta a
murit. Nu-l deranja pe Învățător”.
50 Dar Isus, auzind, i-a răspuns: “Nu te teme.
Crede numai și ea va fi vindecată.”
51 Când a ajuns la casă, n-a lăsat pe nimeni să
intre înăuntru, decât pe Petru, pe Ioan, pe Iacov,
pe tatăl fetiței și pe mama ei.
52 Toți plângeau și o jeleau, dar el a zis: “Nu
plângeți. Ea nu este moartă, ci doarme”.
53 Îl batjocoreau, știind că ea era moartă.
54 Dar el i-a scos pe toți afară și, luând-o de
mână, a strigat-o și a zis: “Copila, scoală-te!”
55 Spiritul ei s-a întors și s-a sculat îndată. El
a poruncit să i se dea ceva de mâncare.
56 Părinții ei au fost uimiți, dar el le-a poruncit
să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

9

1 A chemat laolaltă pe cei doisprezece și le-a dat
putere și stăpânire asupra tuturor demonilor și

să vindece bolile.
2 I-a trimis să propovăduiască Împărăția lui
Dumnezeu și să vindece bolnavii.
3 El le-a spus: “Nu luați nimic pentru călătoria
voastră — nici toiag, nici portofel, nici pâine, nici
bani. Nu aveți câte două tunici fiecare.
4 În orice casă veți intra, rămâneți acolo și
plecați de acolo.
5 Toți cei care nu vă primesc, când veți pleca
din cetatea aceea, scuturați-vă până și praful de
pe picioare, ca mărturie împotriva lor.”
6 Și au plecat și au străbătut satele,
propovăduind vestea cea bună și vindecând
pretutindeni.
7 Iar Irod tetrarhul a auzit tot ce făcuse el și
a fost foarte tulburat, pentru că unii spuneau că
Ioan a înviat din morți,
8 alții că Ilie s-a arătat, iar alții că a înviat unul
din vechii prooroci.
9 Irod a spus: “Eu l-am decapitat pe Ioan,
dar cine este acesta despre care aud astfel de
lucruri?”. A căutat să îl vadă.
10 Apostolii, după ce s-au întors, I-au povestit
ce făcuseră.
I-a luat și s-a retras deoparte, într-o regiune
pustie, într-o cetate numită Betsaida.
11 Dar mulțimile, dându-și seama, l-au urmat.
El i-a întâmpinat, le-a vorbit despre Împărăția
lui Dumnezeu și i-a vindecat pe cei care aveau
nevoie de vindecare.
12 Ziua a început să se scurgă, iar cei
doisprezece au venit și i-au spus: “Trimiteți
mulțimea să se ducă în satele și fermele din jur,

să se cazeze și să facă rost de hrană, pentru că
noi suntem aici într-un loc pustiu.”
13 Dar El le-a zis: “Dați-le voi să mănânce
ceva.”
Ei au spus: “Nu avem mai mult de cinci pâini
și doi pești, dacă nu cumpărăm mâncare pentru
toți acești oameni.”
14 Căci erau cam cinci mii de oameni.
El le-a spus ucenicilor săi: “Fă-i să se așeze în
grupuri de câte cincizeci de persoane.”
15 Ei au făcut așa și i-au pus pe toți să se așeze.
16 El a luat cele cinci pâini și cei doi pești și,
privind spre cer, le-a binecuvântat, le-a frânt
și le-a dat discipolilor ca să le pună înaintea
mulțimii.
17 Ei au mâncat și s-au săturat cu toții. Au
adunat douăsprezece coșuri cu bucățile sparte
care rămăseseră.
18 Pe când se ruga El singur, ucenicii erau lângă
El și El i-a întrebat: “Cine zice mulțimea că sunt
Eu?”
19 Ei au răspuns: “Ioan Botezătorul”; dar alții
zic: “Ilie”, iar alții zic că a înviat unul din vechii
prooroci”.
20 El le-a zis: “Dar voi cine ziceți că sunt Eu?”
Petru a răspuns: “Hristosul lui Dumnezeu.”
21 Dar El i-a avertizat și le-a poruncit să nu
spună nimănui acest lucru,
22 zicând: “Fiul Omului trebuie să sufere
multe, să fie lepădat de bătrâni, de preoții cei
mai de seamă și de cărturari, să fie omorât și a
treia zi să învieze.”

23 Și a zis tuturor: “Dacă voiește cineva să vină
după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea
și să-Mi urmeze Mie.
24 Căci oricine vrea să-și salveze viața o va
pierde, dar oricine își va pierde viața pentru
Mine o va salva.
25 Căci ce-i folosește cuiva să câștige toată
lumea și să se piardă sau să se piardă pe sine
însuși?
26 Căci oricine se va rușina de Mine și de
cuvintele Mele, de acela se va rușina Fiul Omului
când va veni în slava Sa și în slava Tatălui și a
sfinților îngeri.
27 Dar vă spun adevărul: sunt unii dintre
cei care stau aici care nu vor gusta nicidecum
moartea până când nu vor vedea Împărăția lui
Dumnezeu.”
28 La vreo opt zile după aceste cuvinte, a luat
cu Sine pe Petru, pe Ioan și pe Iacov și s-a suit pe
munte să se roage.
29 În timp ce se ruga, înfățișarea feței Lui s-
a schimbat, iar hainele Lui au devenit albe și
orbitoare.
30 Iată că vorbeau cu el doi bărbați, care erau
Moise și Ilie,
31 care s-au arătat în slavă și i-au vorbit despre
plecarea pe care urma să o îndeplinească la
Ierusalim.
32 Petru și cei ce erau cu el erau îngreuiați de
somn; dar, când s-au trezit, au văzut slava Lui și
pe cei doi bărbați care stăteau cu El.
33 Pe când se despărțeau de El, Petru i-a zis
lui Isus: “Învățătorule, este bine să fim aici. Să

facem trei corturi: unul pentru tine, unul pentru
Moise și unul pentru Ilie”, fără să știe ce spune.

34 Pe când zicea El aceste lucruri, un nor a
venit și i-a acoperit și ei s-au temut, când au
intrat în nor.
35 Un glas a ieșit din nor și a zis: “Acesta este
Fiul Meu preaiubit. Ascultați-l!”
36 Când a venit vocea, Isus a fost găsit singur.
Ei au tăcut și nu au povestit nimănui, în acele
zile, nimic din ceea ce văzuseră.

37 A doua zi, când s-au coborât de pe
munte, o mare mulțime de oameni I-a ieșit în
întâmpinare.
38 Și iată că un om din mulțime a strigat:
“Învățătorule, te rog să te uiți la fiul meu, căci
este singurul meu copil născut.
39 Iată că un duh îl ia, strigă deodată și îl
convulsionează până la spumegarea lui; și abia
se depărtează de el, lovindu-l grav.
40 I-am rugat pe discipolii tăi să-l alunge, dar
nu au putut.”

41 Isus a răspuns: “Neam necredincios și
pervers, până când voi fi cu voi și voi răbda cu
voi? Aduceți aici pe fiul vostru”.

42 Pe când venea el încă, demonul l-a aruncat
la pământ și l-a zdrobit cu putere. Dar Isus a
mustrat duhul necurat, a vindecat băiatul și l-a
dat înapoi tatălui său.
43 Toți erau uimiți de măreția lui Dumnezeu.

Și, pe când toți se mirau de toate lucrurile pe
care le făcea Isus, a zis ucenicilor Săi:

44 “Lăsați să vă intre în urechi cuvintele
acestea, căci Fiul Omului va fi dat în mâinile
oamenilor”.
45 Dar ei nu au înțeles acest cuvânt. Le era
ascunsă, ca să nu o înțeleagă, și le era teamă să
îl întrebe despre acest cuvânt.
46 Și s-a iscat între ei o ceartă despre care
dintre ei era cel mai mare.
47 Isus, pricepând rațiunile inimilor lor, a luat
un copilaș, l-a pus lângă El și le-a spus:
48 “Oricine primește pe acest copilaș în numele
Meu, pe Mine Mă primește. Oricine mă primește
pe mine îl primește pe cel care m-a trimis. Căci
oricine este cel mai mic dintre voi toți, acesta va
fi mare”.
49 Ioan a răspuns: “Învățătorule, am văzut pe
cineva care scotea demoni în Numele Tău și i-am
interzis, pentru că nu este de partea noastră.”
50 Isus i-a zis: “Nu-l opri, căci cine nu este
împotriva noastră, este pentru noi.”
51 Când se apropiau zilele în care trebuia să fie
luat, el și-a pus în gând să meargă la Ierusalim
52 și a trimis mesageri înaintea lui. Aceștia s-
au dus și au intrat într-un sat al samaritenilor, ca
să se pregătească pentru el.
53 Ei nu l-au primit, pentru că el călătorea cu
fața îndreptată spre Ierusalim.
54 Când discipolii săi, Iacov și Ioan, au văzut
acest lucru, au zis: “Doamne, vrei să poruncim
noi să coboare foc din cer și să-i nimicească, așa
cum a făcut Ilie?”
55 Dar El s-a întors și i-a mustrat: “Nu știți ce
fel de duh sunteți.

56 Căci Fiul Omului nu a venit să distrugă viețile oamenilor, ci să le salveze.”

S-au dus în alt sat.

57 Pe când mergeau pe drum, un om I-a zis: “Vreau să Te urmez oriunde vei merge, Doamne.”

58 Isus i-a zis: “Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are unde să-Și pună capul.”

59 Și a zis altuia: “Urmează-mă!”

Dar el a spus: “Doamne, dă-mi voie să mă duc mai întâi să-l îngrop pe tatăl meu”.

60 Dar Isus i-a zis: “Lasă morții să-și îngroape morții lor, iar tu du-te și vestește Împărăția lui Dumnezeu.”

61 Un altul a mai zis: “Vreau să te urmez, Doamne, dar mai întâi îngăduie-mi să-mi iau rămas bun de la cei care sunt la mine acasă.”

62 Dar Isus i-a zis: “Nimeni care a pus mâna la plug și se uită înapoi nu este potrivit pentru Împărăția lui Dumnezeu.”

10

1 După aceste lucruri, Domnul a rânduit și pe alți șaptezeci și i-a trimis înaintea Lui, doi câte doi, în fiecare cetate și în fiecare loc unde avea să vină.

2 Și le-a spus: “Secerișul este într-adevăr mare, dar lucrătorii sunt puțini. Rugați-vă, așadar, Domnului secerișului, ca să trimită lucrători la secerișul Său.

3 Mergeți și voi pe căile voastre. Iată, vă trimit ca pe niște miei în mijlocul lupilor.

4 Nu purtați nici pungă, nici portofel, nici
sandale. Nu salutați pe nimeni pe drum.
5 În orice casă veți intra, spuneți mai întâi:
“Pacea fie cu casa aceasta!”.
6 Dacă este acolo un fiu al păcii, pacea voastră
se va odihni asupra lui; dacă nu, se va întoarce
la voi.
7 Rămâi în aceeași casă, mâncând și bând ce
ți se dă, căci lucrătorul este vrednic de plata sa.
Nu mergeți din casă în casă.
8 În orice cetate veți intra și vă vor primi,
mâncați ceea ce vi se pune înainte.
9 Vindecați pe bolnavii care se află acolo
și spuneți-le: “Împărăția lui Dumnezeu s-a
apropiat de voi”.
10 Dar în orice cetate în care intrați și nu vă
primesc, ieșiți pe străzile ei și spuneți:
11 “Chiar și praful din cetatea voastră care se
lipește de noi, îl ștergem împotriva voastră. Cu
toate acestea, să știți că Împărăția lui Dumnezeu
s-a apropiat de voi'.
12 Vă spun că, în ziua aceea, va fi mai ușor
de suportat pentru Sodoma decât pentru orașul
acela.
13 “Vai de tine, Corazin! Vai de tine, Betsaida!
Căci dacă s-ar fi făcut în Tir și în Sidon lucrările
mărețe care s-au făcut în voi, s-ar fi pocăit de
mult, stând în sac și cenușă.
14 Dar, la judecată, Tirului și Sidonului le va fi
mai ușor de suportat decât vouă.
15 Tu, Capernaum, care te-ai înălțat la cer, vei
fi coborât în Hades.

16 Cine vă ascultă pe voi mă ascultă pe mine,
iar cine vă respinge pe voi mă respinge pe mine.
Cine mă respinge pe mine, îl respinge pe cel care
m-a trimis pe mine.”

17 Cei șaptezeci s-au întors cu bucurie, zicând:
“Doamne, chiar și demonii ne sunt supuși în
Numele Tău!”
18 Și le-a zis: “Am văzut pe Satana căzând din
cer ca un fulger.
19 Iată, vă dau putere să călcați peste șerpi
și scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului.
Nimic nu vă va răni în vreun fel.
20 Cu toate acestea, nu vă bucurați de faptul că
duhurile vi se supun, ci bucurați-vă că numele
voastre sunt scrise în ceruri.”

21 În același ceas, Isus s-a bucurat în Duhul
Sfânt și a zis: “Îți mulțumesc, Tată, Stăpânul
cerului și al pământului, că ai ascuns aceste
lucruri de cei înțelepți și pricepuți și le-ai de-
scoperit copiilor. Da, Tată, pentru că așa a fost
bineplăcut în ochii tăi”.

22 Întorcându-Se către ucenici, a zis: “Toate
Mi-au fost date de Tatăl Meu. Nimeni nu știe
cine este Fiul, în afară de Tatăl, și cine este Tatăl,
în afară de Fiul și de cel căruia Fiul vrea să i-l
dezvăluie.”
23 Și, întorcându-se către ucenici, a zis în
particular: “Fericiți ochii care văd ceea ce vedeți
voi,
24 căci vă spun că mulți prooroci și împărați
au dorit să vadă ceea ce vedeți voi și n-au văzut,
și să audă ceea ce auziți voi și n-au auzit.”

25 Și iată că un învățător s-a ridicat în picioare
și L-a pus la încercare, zicând: "Învățătorule,
ce să fac ca să moștenesc viața veșnică?"
26 El i-a zis: "Ce este scris în Lege? Cum o
citești?"
27 El a răspuns: "Să iubești pe Domnul Dum-
nezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău,
din toată puterea ta și din tot cugetul tău, și pe
aproapele tău ca pe tine însuți."
28 El i-a zis: "Ai răspuns corect. Fă așa și vei
trăi."
29 Dar el, vrând să se justifice, a întrebat pe
Isus: "Cine este aproapele meu?"
30 Isus a răspuns: "Un om care se cobora de
la Ierusalim la Ierihon, a căzut în mijlocul unor
tâlhari care, după ce l-au dezbrăcat și l-au bătut,
au plecat și l-au lăsat pe jumătate mort.
31 Din întâmplare, un preot cobora pe drumul
acela. Când l-a văzut, a trecut pe partea
cealaltă.
32 La fel și un levit, când a ajuns la locul acela
și l-a văzut, a trecut pe partea cealaltă.
33 Dar un oarecare samaritean, pe când
călătorea, a ajuns unde era el. Când l-a văzut, i
s-a făcut milă,
34 s-a apropiat de el și i-a legat rănile, turnând
untdelemn și vin. L-a așezat pe animalul său, l-a
dus la un han și a avut grijă de el.
35 A doua zi, când a plecat, a scos doi denari,
i-a dat gazdei și i-a spus: "Ai grijă de el. Tot ce
vei cheltui în plus, îți voi da înapoi când mă voi
întoarce'.

36 Acum, care dintre acești trei credeți că vi
s-a părut că era vecin cu cel care a căzut între
tâlhari?”
37 El a zis: “Cel care a avut milă de el.”
Atunci Isus i-a zis: “Du-te și fă și tu la fel”.
38 Pe când mergeau ei pe drum, a intrat într-
un sat și o femeie, numită Marta, L-a primit în
casa ei.
39 Ea avea o soră, numită Maria, care ședea și
ea la picioarele lui Isus și asculta cuvântul Lui.
40 Dar Marta, care era ocupată cu multe slujbe,
s-a apropiat de el și i-a zis: “Doamne, nu-ți pasă
că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Roag-o,
așadar, să mă ajute”.
41 Isus i-a răspuns: “Marta, Marta, tu ești
neliniștită și îngrijorată de multe lucruri;
42 dar un singur lucru este necesar. Maria a
ales partea cea bună, care nu-i va fi luată”.

11

1 După ce a terminat de rugat într-un loc, unul
din ucenicii Săi I-a zis: “Doamne, învață-ne să ne
rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii Săi.”
2 El le-a zis: “Când vă rugați, spuneți,
“Tatăl nostru care ești în ceruri,
fie ca numele tău să fie păstrat sfânt.
Fie ca Împărăția Ta să vină.
Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe
pământ.
3 Dă-ne în fiecare zi pâinea noastră cea de toate
zilele.
4 Iartă-ne nouă păcatele noastre,

pentru că și noi înșine iertăm tuturor celor
care ne sunt datori.

Nu ne duce pe noi în ispită,
ci izbăvește-ne pe noi de cel rău”.”

5 El le-a zis: “Care dintre voi, dacă vă veți duce
la miezul nopții la un prieten și-i veți spune:
“Prietene, împrumută-mi trei pâini,
6 căci un prieten de-al meu a venit la mine din
călătorie și nu am ce să-i pun înainte,
7 iar el, dinăuntru, va răspunde și va zice: “Nu
mă deranja. Ușa este acum închisă, iar copiii
mei sunt cu mine în pat. Nu pot să mă ridic și să
ți-i dau'?”?
8 Vă spun că, deși nu se va ridica și nu i le va
da, pentru că este prietenul lui, totuși, datorită
insistenței lui, se va ridica și îi va da atâtea câte
îi trebuie.

9 “Vă spun: cereți și vi se va da. Continuați să
căutați și veți găsi. Continuați să bateți la ușă și
vi se va deschide.
10 Căci oricine cere primește. Cel care caută
găsește. Celui care bate i se va deschide.

11 Care dintre voi, tatilor, dacă fiul vostru va
cere o pâine, îi va da o piatră? Sau, dacă va cere
un pește, nu-i va da un șarpe în loc de pește,
nu-i așa?
12 Sau, dacă va cere un ou, nu-i va da un
scorpion, nu-i așa?
13 Dacă voi, deci, fiind răi, știți să dați daruri
bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru
ceresc va da Duhul Sfânt celor care i-l cer?”

14 El scotea un demon, și acesta era mut. După
ce demonul a ieșit, muticul a vorbit; și mulțimile
se mirau.
15 Dar unii dintre ei ziceau: “El scoate demonii
prin Beelzebul, prințul demonilor.”
16 Alții, punându-l la încercare, căutau de la
el un semn din cer.
17 Dar El, cunoscându-le gândurile, le-a zis:
“Orice împărăție împărțită împotriva ei însăși
este dărâmată. O casă împărțită împotriva ei
însăși cade.
18 Dacă și Satana este dezbinat împotriva lui
însuși, cum va rezista împărăția lui? Căci voi
spuneți că eu scot demoni prin Beelzebul.
19 Dar dacă Eu scot demoni prin Beelzebul,
prin cine îi scot copiii voștri? De aceea ei vor
fi judecătorii voștri.
20 Dar dacă eu, prin degetul lui Dumnezeu, scot
afară demoni, atunci Împărăția lui Dumnezeu a
venit la voi.
21 “Când un om puternic, înarmat până-n
dinți, își păzește locuința, bunurile sale sunt în
siguranță.
22 Dar când cineva mai puternic îl atacă și îl
învinge, îi ia toată armura în care se încredea și
își împarte prada.
23 Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea.
Cine nu se adună cu mine se risipește.
24 După ce a ieșit din om, duhul necurat trece
prin locuri uscate, căutând odihnă; și, cum nu
găsește nimic, zice: “Mă voi întoarce la casa
mea de unde am ieșit.

25 Când se întoarce, o găsește măturată și
pusă în ordine.
26 Atunci se duce și ia alte șapte duhuri mai
rele decât el, intră și locuiesc acolo. Ultima stare
a acelui om devine mai rea decât prima.”

27 Pe când zicea El aceste lucruri, o femeie din
mulțime a ridicat glasul și I-a zis: “Binecuvântat
este pântecele care Te-a născut și sânii care Te-
au alăptat!”

28 Iar el a zis: “Dimpotrivă, fericiți cei ce
ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.”

29 Când s-a adunat mulțimea la El, a început
să zică: “Acesta este un neam rău. Ea caută
un semn. Nu i se va da alt semn decât semnul
profetului Iona.
30 Căci, după cum Iona a fost un semn pentru
niniviteni, așa va fi și Fiul Omului pentru acest
neam.
31 Împărăteasa Sudului se va ridica la jude-
cată împreună cu oamenii acestui neam și
îi va condamna, pentru că a venit de la
marginile pământului să asculte înțelepciunea
lui Solomon; și iată că unul mai mare decât
Solomon este aici.
32 Bărbații din Ninive se vor ridica la judecată
împreună cu acest neam și îl vor condamna,
pentru că s-au pocăit la propovăduirea lui Iona;
și iată, unul mai mare decât Iona este aici.

33 Nimeni, când aprinde o lampă, nu o pune
în pivniță sau sub un coș, ci pe un suport, ca să
vadă lumina cei ce intră.
34 Lampa trupului este ochiul. De aceea, când
ochiul tău este bun, tot corpul tău este și el plin

de lumină; dar când este rău, tot corpul tău este
plin de întuneric.
35 De aceea, vedeți dacă lumina care este în voi
nu este întuneric.
36 Așadar, dacă tot trupul vostru este plin de
lumină, neavând nicio parte întunecată, va fi în
întregime plin de lumină, ca atunci când lampa
cu strălucirea ei strălucitoare vă luminează."

37 Pe când vorbea el, un fariseu l-a invitat să ia
masa cu el. El a intrat și s-a așezat la masă.
38 Fariseul, când l-a văzut, s-a mirat că nu se
spălase mai întâi înainte de cină.
39 Domnul i-a zis: "Voi, fariseii, curățați partea
exterioară a paharului și a farfuriei, dar partea
voastră interioară este plină de șantaj și de
răutate.
40 Voi, nebunilor, nu cumva Cel care a făcut
partea exterioară nu a făcut și partea inte-
rioară?
41 Dar dați ca daruri celor nevoiași cele
dinăuntru și iată că toate lucrurile vor fi curate
pentru voi.
42 Dar vai de voi, fariseilor! Pentru că voi
dați zeciuială pentru mentă, rudenie și orice
altă plantă, dar ocoliți dreptatea și dragostea lui
Dumnezeu. Ar fi trebuit să le faceți pe acestea și
să nu le lăsați pe celelalte nefăcute.
43 Vai de voi, fariseilor! Pentru că vă plac
locurile cele mai bune din sinagogi și salutul din
piețe.
44 Vai vouă, cărturari și farisei, ipocriților!
Pentru că sunteți ca niște morminte ascunse, iar
cei care umblă peste ele nu știu."

45 Unul dintre avocați i-a răspuns:
"Învățătorule, spunând aceasta, ne insulți și
pe noi."
46 El a zis: "Vai de voi, avocaților! Pentru că îi
încărcați pe oameni cu poveri greu de purtat, iar
voi înșivă nu ridicați nici măcar un deget pentru
a ajuta la purtarea acestor poveri.
47 Vai de voi! Pentru că voi construiți
mormintele profeților, iar părinții voștri i-au
ucis.
48 Așa că voi mărturisiți și consimțiți la faptele
părinților voștri. Căci ei i-au ucis, iar voi le
construiți mormintele.
49 De aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a
spus: "Voi trimite la ei profeți și apostoli; și pe
unii dintre ei îi vor ucide și îi vor prigoni,
50 pentru ca sângele tuturor profeților, care a
fost vărsat de la întemeierea lumii, să fie cerut
de acest neam,
51 de la sângele lui Abel până la sângele lui
Zaharia, care a pierit între altar și sanctuar. Da,
vă spun, va fi cerut de această generație.
52 Vai de voi, avocaților! Căci ați luat cheia
cunoștinței. Voi înșivă nu ați intrat înăuntru,
iar pe cei care intrau, voi i-ați împiedicat."
53 Pe când le spunea El aceste lucruri,
cărturarii și fariseii au început să se mânie
cumplit și să scoată multe lucruri de la El,
54 pândindu-L și căutând să-L prindă în ceva
ce ar putea să spună, ca să-L acuze.

12

1 Între timp, după ce s-a adunat o mulțime de

multe mii de oameni, încât se călcau în picioare
unii pe alții, a început să spună mai întâi
ucenicilor Săi: "Feriți-vă de drojdia fariseilor,
care este ipocrizia.
2 Dar nu este nimic ascuns care să nu fie
descoperit, nici ascuns care să nu fie cunoscut.
3 De aceea, tot ce ați spus în întuneric va
fi auzit la lumină. Ceea ce ați spus la ure-
che în încăperile interioare va fi proclamat pe
acoperișurile caselor.
4 "Vă spun, prietenii mei, să nu vă temeți de
cei ce ucid trupul, și după aceea nu mai au ce să
facă.
5 Ci vă voi avertiza de cine trebuie să vă temeți.
Temeți-vă de cel care, după ce a ucis, are puterea
de a arunca în Gheenă. Da, vă spun, temeți-vă
de el.
6 "Nu se vând cinci vrăbii cu două monede de
assaria? Nici una dintre ele nu este uitată de
Dumnezeu.
7 Dar până și firele de păr de pe capul vostru
sunt toate numărate. De aceea nu vă temeți. Voi
sunteți mai valoroși decât multe vrăbii.
8 "Vă spun că pe oricine Mă va mărturisi
înaintea oamenilor, Fiul Omului îl va mărturisi
și înaintea îngerilor lui Dumnezeu;
9 iar cine Mă va tăgădui în fața oamenilor, va
fi tăgăduit și în fața îngerilor lui Dumnezeu.
10 Oricine va rosti un cuvânt împotriva Fiului
Omului va fi iertat, dar cei care blasfemiază
împotriva Duhului Sfânt nu vor fi iertați.
11 Când vă vor aduce în fața sinagogilor, a con-
ducătorilor și a autorităților, nu vă îngrijorați
cum sau ce veți răspunde sau ce veți spune;

12 pentru că Duhul Sfânt vă va învăța în același
ceas ce trebuie să spuneți.”
13 Unul din mulțime I-a zis: “Învățătorule,
spune fratelui meu să împartă cu mine
moștenirea.”
14 Iar el i-a zis: “Omule, cine m-a pus pe mine
judecător sau arbitru peste tine?”
15 El le-a zis: “Luați seama! Păstrați-vă departe
de lăcomie, căci viața unui om nu constă în
abundența lucrurilor pe care le posedă”.
16 Și le-a spus o pildă, zicând: “Pământul unui
om bogat producea din belșug.
17 El se gândea în sinea lui și zicea: “Ce
voi face, pentru că nu am loc să-mi depozitez
recolta?”
18 El a zis: “Iată ce voi face. Îmi voi dărâma
hambarele, voi construi altele mai mari și acolo
îmi voi depozita tot grâul și toate bunurile mele.
19 Voi spune sufletului meu: “Suflete, ai multe
bunuri depozitate de mulți ani. Ia-ți liniștea,
mănâncă, bea și fii vesel!”””.
20 Dar Dumnezeu i-a zis: “Nebunule, în seara
aceasta ți se cere sufletul tău. Lucrurile pe care
le-ai pregătit — ale cui vor fi?”
21 Așa este cel care își strânge comori pentru
sine și nu este bogat față de Dumnezeu.”
22 Și a zis ucenicilor Săi: “De aceea vă spun:
Nu vă îngrijorați pentru viața voastră, ce veți
mânca, nici pentru trupul vostru, ce veți purta.
23 Viața este mai mult decât mâncarea, iar
trupul este mai mult decât îmbrăcămintea.
24 Gândiți-vă la corbi: ei nu seamănă, nu
seceră, nu au depozit sau hambar, și Dumnezeu

îi hrănește. Cât de mult mai valoroși sunteți voi
decât păsările!
25 Care dintre voi, fiind neliniștit, poate
adăuga un cot la înălțimea sa?
26 Dacă deci nu sunteți în stare să faceți nici
măcar cele mai mici lucruri, de ce vă îngrijorați
pentru restul?
27 Gândiți-vă la crini, cum cresc ei. Ei nu
se trudesc, nici nu se învârt; totuși vă spun că
nici măcar Solomon, în toată slava lui, nu era
îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
28 Dar dacă așa îmbracă Dumnezeu iarba de pe
câmp, care astăzi există, iar mâine este aruncată
în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca pe voi,
cei cu puțină credință?
29 "Nu căutați ce veți mânca și ce veți bea, și
nu vă îngrijorați.
30 Căci neamurile lumii caută toate aceste
lucruri, dar Tatăl vostru știe că voi aveți nevoie
de ele.
31 Ci căutați Împărăția lui Dumnezeu și toate
aceste lucruri vi se vor adăuga.
32 "Nu vă temeți, turmă mică, căci Tatăl vostru
a binevoit să vă dea Împărăția.
33 Vindeți ce aveți și dați daruri celor nevoiași.
Făceți-vă poșete care nu îmbătrânesc, o co-
moară în ceruri care nu se strică, de care nu
se apropie niciun hoț și pe care nu o distruge
molia.
34 Căci unde este comoara voastră, acolo va fi
și inima voastră.
35 "Să vă îmbrăcați la brâu și să vă aprindeți
lămpile.

36 Să fiți ca niște oameni care pândesc pe
stăpânul lor când se întoarce de la nuntă, pentru
ca, atunci când vine și bate la ușă, să-i deschidă
îndată.
37 Fericiți sunt acei slujitori pe care Domnul îi
va găsi veghind când va veni. Mai mult ca sigur
vă spun că se va îmbrăca, îi va face să se culce
și va veni să le slujească.
38 Ei vor fi binecuvântați dacă va veni în a doua
sau a treia gardă și îi va găsi așa.
39 Dar să știți că, dacă stăpânul casei ar fi știut
la ce oră va veni hoțul, ar fi vegheat și nu ar fi
permis să i se spargă casa.
40 De aceea și voi fiți gata, căci Fiul Omului vine
într-un ceas în care nu vă așteptați."

41 Petru I-a zis: "Doamne, ne spui nouă pilda
aceasta, sau tuturor?"

42 Și Domnul a zis: "Cine este administratorul
credincios și înțelept, pe care îl va pune stăpânul
său peste casa lui, ca să le dea partea lor de
mâncare la vremea potrivită?
43 Ferice de acel slujitor pe care stăpânul său
îl va găsi făcând așa când va veni.
44 Adevărat vă spun că îl va pune peste tot ce
are.
45 Dar dacă robul acela zice în inima lui:
"Domnul meu întârzie să vină" și începe să bată
pe slujitorii și pe slujnice, să mănânce, să bea și
să se îmbete,
46 atunci stăpânul robului acela va veni într-o
zi în care nu-l așteaptă și într-un ceas pe care
nu-l știe, îl va tăia în două și-i va pune partea lui
cu cei necredincioși.

47 Robul acela care știa voia stăpânului său și
nu s-a pregătit și nici nu a făcut ce voia el, va fi
bătut cu multe lovituri,
48 dar cel care nu știa și a făcut lucruri
vrednice de lovituri va fi bătut cu puține lovituri.
Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a
încredințat mult, i se va cere mai mult.
49 "Am venit să arunc foc pe pământ. Aș vrea
să fie deja aprins.
50 Dar eu am un botez cu care trebuie să fiu
botezat și cât de mult mă chinui până când se va
împlini!
51 Credeți că am venit să dau pace pe pământ?
Vă spun că nu, ci mai degrabă dezbinare.
52 Căci, de acum înainte, într-o casă vor fi cinci
dezbinați, trei împotriva a doi și doi împotriva
a trei.
53 Vor fi dezbinați: tatăl împotriva fiului și fiul
împotriva tatălui; mama împotriva fiicei și fiica
împotriva mamei sale; soacra împotriva nurorii
și nora împotriva soacrei."
54 Și a zis mulțimilor: "Când vedeți un nor
ridicându-se dinspre apus, îndată ziceți: "Vine
o ploaie", și așa se întâmplă.
55 Când suflă un vânt de sud, voi spuneți: "Va
fi o căldură toridă", și așa se întâmplă.
56 Voi, ipocriților! Voi știți să interpretați
aspectul pământului și al cerului, dar cum se
face că nu interpretați acest timp?
57 "De ce nu judecați voi înșivă ce este drept?
58 Căci, atunci când mergi cu potrivnicul tău
înaintea magistratului, încearcă cu sârguință pe
drum să te eliberezi de el, ca nu cumva să nu te

târască la judecător, iar judecătorul să te predea
ofițerului și acesta să te arunce în închisoare.
59 Îți spun că nu vei ieși nicidecum de acolo
până când nu vei plăti până la ultimul bănuț.”

13

1 În același timp, erau de față unii care i-
au spus despre galileenii al căror sânge Pilat îl
amestecase cu jertfele lor.
2 Isus le-a răspuns: “Credeți voi că acești
galileeni erau mai păcătoși decât toți ceilalți
galileeni, pentru că au suferit astfel de lucruri?
3 Eu vă spun că nu, ci, dacă nu vă veți pocăi,
veți pieri cu toții în același fel.
4 Sau acei optsprezece peste care a căzut turnul
din Siloam și i-a omorât — credeți că au fost niște
păcătoși mai răi decât toți oamenii care locuiesc
în Ierusalim?
5 Vă spun că nu, dar, dacă nu vă veți pocăi, veți
pieri cu toții în același fel.”
6 Și a spus pilda aceasta. “Un om avea un
smochin plantat în via sa; a venit să caute rod
pe el și nu a găsit niciunul.
7 El a zis viticultorului: “Iată, în acești trei
ani am venit să caut rod pe acest smochin și n-
am găsit niciunul. Tăiați-l! De ce risipește el
pământul?”
8 El a răspuns: “Doamne, lasă-l și anul acesta,
până ce voi săpa în jurul lui și-l voi fertiliza.
9 Dacă va da rod, bine; dacă nu, după aceea îl
poți tăia'”.”
10 Învăța în una din sinagogi, în ziua de Sabat.

11 Și iată că era o femeie care avea un duh de
slăbiciune de optsprezece ani. Era încovoiată și
nu se putea în niciun fel îndrepta.
12 Când a văzut-o, Isus a chemat-o și i-a spus:
“Femeie, te-ai eliberat de boala ta”.
13 Și-a pus mâinile peste ea, și imediat ea s-a
ridicat în picioare și a slăvit pe Dumnezeu.

14 Șeful sinagogii, indignat că Iisus vindecase
în ziua Sabatului, a zis mulțimii: “Sunt șase zile
în care trebuie să se lucreze. De aceea, veniți în
acele zile și vindecați-vă, și nu în ziua de Sabat!”

15 De aceea Domnul i-a răspuns: “Fățarnicilor!
Oare nu-și eliberează fiecare dintre voi boul sau
măgarul din grajd în ziua de Sabat și nu-l duce
la apă?
16 Oare nu ar trebui ca această femeie, fiind
o fiică a lui Avraam, pe care Satana a legat-o
optsprezece ani lungi, să fie eliberată din această
robie în ziua de Sabat?”

17 Pe când spunea el aceste lucruri, toți
potrivnicii lui au fost dezamăgiți, și toată
mulțimea s-a bucurat de toate lucrurile glorioase
pe care le făcuse el.

18 El a zis: “Cum este Împărăția lui Dumnezeu?
Cu ce să o compar?
19 Se aseamănă cu un grăunte de muștar pe
care l-a luat un om și l-a pus în grădina lui.
Acesta a crescut și a devenit un copac mare, iar
păsările cerului locuiesc în ramurile lui.”

20 Și a zis iarăși: “Cu ce să compar Împărăția
lui Dumnezeu?

21 Ea se aseamănă cu drojdia, pe care a luat-o
o femeie și a ascuns-o în trei măsuri de făină,
până ce a fost toată leșinată.”
22 Și mergea prin cetăți și sate, învățând și
mergând până la Ierusalim.
23 Cineva i-a zis: “Doamne, sunt puțini cei care
se mântuiesc?”
El le-a zis:
24 “Străduiți-vă să intrați pe ușa cea strâmtă,
căci vă spun că mulți vor căuta să intre și nu
vor putea.
25 După ce se va ridica stăpânul casei și va
închide ușa, iar voi veți începe să stați afară
și să bateți la ușă, zicând: “Doamne, Doamne,
deschide-ne!”, atunci el vă va răspunde și vă va
spune: “Nu vă cunosc și nu știu de unde veniți”.
26 Atunci veți începe să spuneți: “Am mâncat
și am băut în prezența ta și ai învățat pe străzile
noastre.
27 El va răspunde: 'Vă spun că nu știu de unde
veniți. Depărtați-vă de la Mine, voi toți lucrătorii
nelegiuirii'.
28 Va fi plâns și scrâșnire de dinți când veți
vedea pe Avraam, pe Isaac, pe Iacov și pe toți
profeții în Împărăția lui Dumnezeu, iar voi înșivă
veți fi aruncați afară.
29 Ei vor veni de la răsărit, de la apus, de la
nord și de la sud și se vor așeza în Împărăția lui
Dumnezeu.
30 Iată, unii dintre cei din urmă vor fi cei
dintâi, iar unii dintre cei dintâi vor fi cei din
urmă.”
31 În aceeași zi, au venit niște farisei și I-au
zis: “Ieși de aici și pleacă, căci Irod vrea să Te

omoare.”
32 El le-a zis: “Duceți-vă și spuneți vulpii
aceleia: “Iată că astăzi și mâine scot demoni și
fac vindecări, iar a treia zi îmi termin misiunea.
33 Cu toate acestea, trebuie să-mi continui
drumul astăzi, mâine și poimâine și poimâine,
căci nu se poate ca un profet să piară în afara
Ierusalimului'.
34 “Ierusalime, Ierusalime, Ierusalime, tu care
ucizi pe prooroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși
la ea! De câte ori am vrut să-ți adun copiii,
ca o găină care-și adună puii sub aripi, și tu ai
refuzat!
35 Iată, casa ta este lăsată pustie pentru tine.
Vă spun că nu mă veți vedea până când nu
veți spune: “Binecuvântat este cel care vine în
numele Domnului!”.”

14

1 Când a intrat în casa unuia dintre fruntașii
fariseilor, în ziua de Sabat, ca să mănânce pâine,
ei Îl urmăreau.
2 Iată că un om care avea hidropizie era în fața
lui.
3 Isus, răspunzând, a vorbit cu juriștii și cu
fariseii și le-a zis: “Este îngăduit să vindeci în
Sabat?”
4 Dar ei au tăcut.
L-a luat, l-a vindecat și l-a lăsat să plece.
5 El le-a răspuns: “Cine dintre voi, dacă fiul
său sau boul său ar cădea într-o fântână, nu l-ar
scoate imediat într-o zi de Sabat?”
6 Nu puteau să-i răspundă la aceste lucruri.

7 El a spus o pildă celor invitați, când a
observat că ei își aleg locurile cele mai bune și
le-a zis:
8 “Când sunteți invitați de cineva la o nuntă,
nu vă așezați pe locul cel mai bun, căci poate că
va fi invitat cineva mai de seamă decât voi,
9 iar cel care v-a invitat pe amândoi va veni și
vă va spune: “Faceți loc pentru acesta”. Atunci
ați începe, cu rușine, să ocupați locul cel mai de
jos.
10 Dar când ești invitat, du-te și stai în locul
cel mai de jos, pentru ca, atunci când va veni cel
care te-a invitat, să-ți spună: “Prietene, urcă-te
mai sus”. Atunci vei fi onorat în prezența tuturor
celor care stau la masă cu tine.
11 Căci oricine se înalță va fi smerit, iar oricine
se smerește va fi înălțat.”

12 Și a mai zis celui care-l invitase: “Când faci o
cină sau un prânz, nu chema pe prietenii tăi, nici
pe frații tăi, nici pe rudele tale, nici pe vecinii
tăi bogați, căci poate că și ei îți vor întoarce
favoarea și-ți vor plăti.
13 Ci, când faci un ospăț, invită-i pe săraci, pe
mutilați, pe șchiopi sau pe orbi;
14 și vei fi binecuvântat, pentru că ei nu au
resurse să-ți dea înapoi. Căci veți fi răsplătiți la
învierea celor drepți.”

15 Unul din cei ce ședeau la masă cu El, auzind
aceste lucruri, i-a zis: “Ferice de cel ce va petrece
în Împărăția lui Dumnezeu!”

16 Dar El i-a zis: “Un om a făcut o cină mare și
a invitat multă lume.

17 La ora cinei, a trimis pe slujitorul său să le
spună celor invitați: "Veniți, căci totul este gata
acum.
18 Toți, ca unul singur, au început să se scuze.
"Cel dintâi i-a spus: "Am cumpărat un câmp și
trebuie să mă duc să-l văd. Te rog să mă scuzi'.
19 Altul a zis: "Am cumpărat cinci juguri de boi
și trebuie să mă duc să le încerc. Te rog să mă
scuzi."
20 Altul a zis: "M-am căsătorit cu o nevastă și
nu pot să vin.
21 Și a venit robul acela și a spus aceste lucruri
domnului său. Atunci stăpânul casei, mâniindu-
se, a zis robului său: "Ieși repede pe străzile și
pe ulițele cetății și adu pe cei săraci, schilozi,
orbi și șchiopi.
22 Robul a zis: "Doamne, s-a făcut cum ai
poruncit și mai este loc.
23 Domnul a zis robului: "Ieși pe drumuri și
pe uliițe și silește-i să intre, ca să se umple casa
mea.
24 Căci îți spun că niciunul dintre acei oameni
care au fost invitați nu va gusta din cina mea.""
25 O mare mulțime de oameni mergeau cu El.
El s-a întors și le-a zis:
26 "Dacă vine cineva la Mine și nu face ab-
stracție de tatăl său, de mama sa, de soția sa,
de copii, de frați și de surori, da, și chiar și de
viața sa, nu poate fi ucenicul Meu.
27 Oricine nu-și poartă propria cruce și nu vine
după mine, nu poate fi discipolul meu.
28 Căci care dintre voi, dorind să zidească un
turn, nu stă mai întâi și numără costurile, ca să
vadă dacă are destul pentru a-l termina?

29 Sau poate că, după ce a pus temelia și nu
poate să o termine, toți cei care îl văd încep să
râdă de el,
30 spunând: “Omul acesta a început să
zidească și nu a putut să termine”.
31 Sau ce rege, când merge să se întâlnească cu
un alt rege în război, nu se așează mai întâi și
nu se gândește dacă este în stare cu zece mii de
oameni să-l înfrunte pe cel care vine împotriva
lui cu douăzeci de mii?
32 Sau altfel, pe când celălalt este încă la mare
distanță, trimite un trimis și cere condiții de
pace.
33 Așadar, oricine dintre voi care nu renunță
la tot ceea ce are, nu poate fi discipolul meu.
34 “Sarea este bună, dar dacă sarea devine
plată și fără gust, cu ce o condimentezi?
35 Eanu este potrivită nici pentru pământ, nici
pentru grămada de gunoi de grajd. Ea este
aruncată la gunoi. Cine are urechi de auzit, să
audă.”

15

1 Și toți vameșii și păcătoșii se apropiau de El
ca să-L asculte.
2 Fariseii și cărturarii murmurau și ziceau:
“Omul acesta îi primește pe păcătoși și mănâncă
cu ei.”
3 Și le-a spus pilda aceasta:
4 “Cine dintre voi, dacă ar avea o sută de oi și ar
pierde una dintre ele, nu ar lăsa cele nouăzeci și
nouă în pustiu și nu s-ar duce după cea pierdută,
până o va găsi?

5 După ce o găsește, o poartă pe umeri,
bucurându-se.
6 Când se întoarce acasă, își cheamă prietenii
și vecinii, spunându-le: "Bucurați-vă cu mine,
căci am găsit oaia mea care era pierdută!".
7 Eu vă spun că și așa va fi mai multă bucurie în
cer pentru un singur păcătos care se pocăiește,
decât pentru nouăzeci și nouă de oameni drepți
care nu au nevoie de pocăință.

8 "Sau ce femeie, dacă ar avea zece drahme,
dacă ar pierde o drahmă, nu ar aprinde o lampă,
nu ar mătura casa și nu ar căuta cu sârguință
până ce ar găsi-o?
9 După ce o găsește, își cheamă prietenele și
vecinele, spunând: "Bucurați-vă cu mine, căci
am găsit drahma pe care o pierdusem!".
10 Tot așa, vă spun, există bucurie în prezența
îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos care
se pocăiește."

11 El a zis: "Un om avea doi fii.
12 Cel mai tânăr dintre ei a zis tatălui său:
"Tată, dă-mi partea mea din averea ta. Așa că
a împărțit între ei averea lui.
13 Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a
adunat toate acestea și a călătorit într-o țară
îndepărtată. Acolo și-a risipit averea cu un trai
desfrânat.
14 După ce a cheltuit totul, s-a ivit o foamete
cruntă în țara aceea și a început să fie în nevoie.
15 S-a dus și s-a unit cu unul dintre cetățenii
acelei țări, care l-a trimis pe câmpurile sale să
hrănească porcii.

16 El a vrut să-și umple burta cu păstăile pe
care le mâncau porcii, dar nimeni nu i-a dat
nimic.
17 Când și-a revenit, a zis: “Câți dintre angajații
tatălui meu au pâine de prisos, iar eu mor de
foame!
18 Mă voi scula și mă voi duce la tatăl meu și-i
voi spune: “Tată, am păcătuit împotriva cerului
și în fața ta.
19 Nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău.
Fă-mă ca pe unul dintre robii tăi angajați!”””.
20 “S-a sculat și a venit la tatăl său. Dar, pe când
era încă departe, tatăl său l-a văzut și, mișcat
de milă, a alergat, s-a aruncat la gâtul lui și l-a
sărutat.
21 Fiul i-a zis: “Tată, am păcătuit împotriva
cerului și în fața ta. Nu mai sunt vrednic să mă
numesc fiul tău'.
22 Dar tatăl a zis slugilor sale: “Scoateți cea
mai bună haină și îmbrăcați-l. Puneți-i un inel
la mână și sandale la picioare.
23 Aduceți vițelul îngrășat, înjunghiați-l, să
mâncăm și să sărbătorim;
24 căci acesta, fiul meu, a fost mort și a înviat.
Era pierdut și s-a regăsit”. Atunci au început să
sărbătorească.
25 “Și fiul său cel mare era la câmp. Când s-a
apropiat de casă, a auzit muzică și dansuri.
26 A chemat la el pe unul dintre servitori și l-a
întrebat ce se întâmplă.
27 Acesta i-a spus: “A venit fratele tău, iar
tatăl tău a omorât vițelul îngrășat, pentru că l-a
primit înapoi sănătos și nevătămat.

28 Dar el s-a mâniat și nu a vrut să intre. De
aceea tatăl său a ieșit și l-a rugat.
29 Dar el a răspuns tatălui său: “Iată, în acești
mulți ani te-am slujit și niciodată nu am nesocotit
o poruncă de-a ta, dar niciodată nu mi-ai dat un
țap, ca să sărbătoresc cu prietenii mei.
30 Dar când a venit acest fiu al tău, care ți-
a devorat traiul cu prostituatele, ai ucis vițelul
îngrășat pentru el.
31 El i-a zis: “Fiule, tu ești totdeauna cu mine
și tot ce este al meu este al tău.
32 Darse cuvenea să sărbătorim și să ne bu-
curăm, pentru că acesta, fratele tău, era mort și
a înviat. Era pierdut și s-a găsit”.”

16

1 Și a mai zis ucenicilor Săi: “Era un om bogat
care avea un administrator. I s-a făcut o acuzație
că acesta își risipește averile.
2 El l-a chemat și i-a zis: “Ce este aceasta
pe care o aud despre tine? Dă socoteală de
administrarea ta, pentru că nu mai poți fi
administrator'.
3 “Directorul și-a zis în sinea lui: “Ce voi face,
dacă domnul meu îmi ia funcția de director? Nu
am putere să sap. Mi-e rușine să cerșesc.
4 Știu ce voi face, pentru ca, atunci când voi
fi înlăturat de la conducere, să mă primească în
casele lor.
5 Chemând la el pe fiecare dintre datornicii
stăpânului său, l-a întrebat pe primul: “Cât îi
datorezi stăpânului meu?”

6 El a răspuns: “O sută de batoane de ulei”. El
i-a zis: 'Ia-ți nota de plată, așează-te repede și
scrie cincizeci'.
7 Apoi l-a întrebat pe altul: “Cât datorezi?”. El
a răspuns: 'O sută de cors de grâu'. El i-a zis:
“Ia-ți nota de plată și scrie optzeci”.
8 “Domnul său l-a lăudat pe administratorul
necinstit pentru că a procedat cu înțelepciune,
căci copiii acestei lumi sunt, în neamul lor, mai
înțelepți decât copiii luminii.
9 Eu vă spun: faceți-vă prieteni prin inter-
mediul bogățiilor nedrepte, pentru ca, atunci
când veți eșua, ei să vă primească în corturile
veșnice.
10 Cine este credincios în foarte puțin, este
credincios și în mult. Cine este necinstit în foarte
puțin, este necinstit și în mult.
11 Așadar, dacă n-ați fost credincioși în bogăția
nedreaptă, cine vă va încredința adevăratele
bogății?
12 Dacă n-ai fost credincios în ceea ce este al
altuia, cine îți va da ceea ce este al tău?
13 Nici un slujitor nu poate sluji la doi stăpâni,
căci ori îl va urî pe unul și-l va iubi pe celălalt,
ori se va ține de unul și-l va dispreţui pe celălalt.
Nu ești în stare să slujești lui Dumnezeu și lui
Mamona.”
14 Fariseii, care erau iubitori de bani, au auzit
și ei toate acestea și au luat în derâdere pe Isus.
15 El le-a zis: “Voi sunteți cei care vă justificați
în fața oamenilor, dar Dumnezeu vă cunoaște
inimile. Căci ceea ce este înălțat printre oameni
este o urâciune în ochii lui Dumnezeu.

16 “Legea și proorocii au fost până la Ioan.
De atunci se propovăduiește Vestea cea Bună a
Împărăției lui Dumnezeu și fiecare își forțează
intrarea în ea.
17 Dar este mai ușor să treacă cerul și
pământul, decât să cadă o mică lovitură de stilou
din lege.

18 “Oricine divorțează de nevastă-sa și se
căsătorește cu alta, săvârșește adulter. Cine se
căsătorește cu una care a divorțat de un soț
comite adulter.

19 “Era un om bogat, îmbrăcat în purpură și în
in subțire și trăind în fiecare zi în lux.
20 Un cerșetor, numit Lazăr, a fost dus la poarta
lui, plin de răni,
21 și dorind să fie hrănit cu firimiturile care
cădeau de la masa bogatului. Da, chiar și câinii
veneau și îi lingeau rănile.
22 Cerșetorul a murit și a fost dus de îngeri la
sânul lui Avraam. Și bogatul a murit și el și a fost
îngropat.
23 În Hades, și-a ridicat ochii, fiind în chinuri,
și a văzut departe pe Avraam și pe Lazăr la sânul
lui.
24 El a strigat și a zis: “Părinte Avraam, ai
milă de mine și trimite-l pe Lazăr, ca să înmoaie
vârful degetului în apă și să-mi răcorească
limba! Căci sunt în chinuri în această flacără!”.

25 Dar Avraam a zis: “Fiule, adu-ți aminte că tu
ai primit în viața ta cele bune, iar Lazăr, la fel,
cele rele. Dar iată că el este acum mângâiat, iar
tu ești în chinuri.

26 În afară de toate acestea, între noi și voi este
fixată o prăpastie mare, încât cei care vor să
treacă de aici la voi nu pot, și nimeni nu poate
trece de acolo la noi'.
27 El a zis: “Te rog, părinte, să-l trimiți la casa
tatălui meu,
28 căci am cinci frați, ca să le dea mărturie, ca
să nu ajungă și ei în locul acesta de chin.
29 Avraam i-a zis: “Ei au pe Moise și pe
prooroci. Să-i asculte pe ei!”.
30 El a zis: “Nu, părinte Avraam, dar dacă se
va duce la ei cineva din morți, se vor pocăi.
31 El i-a zis: “Dacă nu ascultă de Moise și de
prooroci, nici dacă va învia unul din morți nu se
vor lăsa convinși.”

17

1 El a zis ucenicilor: “Nu se poate să nu vină
prilejuri de poticnire, ci vai de cel prin care vin!
2 Ar fi mai bine pentru el să i se atârne de
gât o piatră de moară și să fie aruncat în mare,
decât să facă să se poticnească unul dintre acești
micuți.
3 Fiți atenți. Dacă fratele tău păcătuiește
împotriva ta, mustră-l. Dacă se pocăiește, iartă-
l.
4 Dacă va păcătui împotriva ta de șapte ori
într-o zi și de șapte ori se va întoarce, spunând:
“Mă pocăiesc”, să-l ierți.”
5 Apostolii au zis Domnului: “Mărește-ne
credința!”
6 Domnul a zis: “Dacă ai avea credință ca un
grăunte de muștar, ai spune acestui sicomor:

“Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare”, și el
te-ar asculta.
7 Dar cine dintre voi, având un rob care ară
sau păzește oile, va spune, când vine de la câmp:
'Vino îndată și stai la masă'?
8 Nu i-ar spune mai degrabă: 'Pregătește-mi
cina, îmbracă-te cum se cuvine și servește-mă în
timp ce mănânc și beau. După aceea vei mânca
și vei bea'?”
9 Îi mulțumește oare acelui servitor pentru că
a făcut ceea ce i s-a poruncit? Cred că nu.
10 Tot așa și voi, după ce ați făcut tot ce vi
s-a poruncit, spuneți: 'Suntem niște servitori
nevrednici. Ne-am făcut datoria'”.
11 Pe când se îndrepta spre Ierusalim, a trecut
pe lângă hotarele Samariei și ale Galileii.
12 Pe când intra într-un sat, l-a întâmpinat zece
bărbați leproși, care stăteau la distanță.
13 Ei și-au ridicat glasul și au zis: “Isuse,
Învățătorule, ai milă de noi!”
14 Când i-a văzut, le-a zis: “Duceți-vă și arătați-
vă la preoți.” Pe măsură ce se duceau, au fost
curățați.
15 Unul dintre ei, când a văzut că s-a vindecat,
s-a întors înapoi, slăvind pe Dumnezeu cu glas
tare.
16 A căzut cu fața la picioarele lui Isus,
mulțumindu-i; și era un samaritean.
17 Isus a răspuns: “Nu au fost curățați cei zece?
Dar unde sunt cei nouă?
18 Nu s-a găsit niciunul care să se întoarcă
să dea slavă lui Dumnezeu, în afară de acest
străin?”

19 Atunci i-a zis: “Scoală-te și du-te. Credința
ta te-a vindecat”.
20 Fiind întrebat de farisei când va veni
Împărăția lui Dumnezeu, El le-a răspuns:
“Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu observație;
21 nici nu vor spune: “Priviți, aici!” sau
“Priviți, acolo!”, căci iată, Împărăția lui Dum-
nezeu este înăuntrul vostru”.
22 El a zis ucenicilor: “Vor veni zile când veți
dori să vedeți una din zilele Fiului Omului și nu
o veți vedea.
23 Ei vă vor spune: “Uite, aici!” sau “Uite,
acolo!”. Nu plecați și nu mergeți după ei, nici
nu vă luați după ei,
24 pentru că, așa cum fulgerul, când
strălucește dintr-o parte de sub cer, strălucește
în altă parte de sub cer, așa va fi și Fiul Omului
în ziua lui.
25 Dar, mai întâi, trebuie să sufere multe și să
fie respins de această generație.
26 Cum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în
zilele Fiului Omului.
27 Au mâncat, au băut, s-au căsătorit și s-au
dat în căsătorie până în ziua în care Noe a intrat
în corabie și a venit potopul și i-a distrus pe toți.
28 Tot așa, așa a fost și în zilele lui Lot: au
mâncat, au băut, au cumpărat, au vândut, au
plantat, au zidit;
29 dar în ziua în care Lot a ieșit din Sodoma, a
plouat foc și sulf din cer și i-a nimicit pe toți.
30 La fel se va întâmpla și în ziua în care se va
arăta Fiul Omului.

31 În ziua aceea, cel care va fi pe acoperișul
casei și cu bunurile sale în casă, să nu se coboare
să le ia. Cel care va fi pe câmp, la fel, să nu se
întoarcă înapoi.
32 Adu-ți aminte de soția lui Lot!
33 Cine caută să-și salveze viața o pierde, dar
cine își pierde viața o păstrează.
34 Vă spun că, în noaptea aceea, vor fi doi
oameni în același pat. Unul va fi luat și celălalt
va fi lăsat.
35 Vor fi doi care vor măcina grâu împreună.
Unul va fi luat și celălalt va rămâne."
36 *

37 Ei, răspunzând, L-au întrebat: "Unde,
Doamne?"
El le-a spus: "Unde este trupul, acolo se vor
aduna și vulturii".

18

1 Și le-a mai spus o pildă, ca să se roage mereu
și să nu se dea bătut,
2 zicând: "Într-o cetate era un judecător care
nu se temea de Dumnezeu și nu avea respect față
de oameni.
3 În acel oraș era o văduvă care venea adesea la
el și îi spunea: "Apără-mă de adversarul meu!".
4 El nu a vrut pentru o vreme, dar după aceea
și-a zis: "Deși nu mă tem de Dumnezeu și nici
nu respect pe om,

---

* **17:36** Unele manuscrise grecești adaugă: „Doi vor fi pe câmp: unul luat, iar celălalt lăsat".

5 totuși, pentru că această văduvă mă der-
anjează, o voi apăra, altfel mă va obosi prin
venirea ei continuă.""
6 Domnul a zis: "Ascultă ce spune judecătorul
nedrept.
7 Nu-i va răzbuna oare Dumnezeu pe aleșii Săi
care strigă la El zi și noapte și totuși are răbdare
cu ei?
8 Eu vă spun că îi va răzbuna repede. Cu toate
acestea, când va veni Fiul Omului, va găsi el
credință pe pământ?"

9 Și a spus pilda aceasta unor oameni care erau
convinși de dreptatea lor și care disprețuiau pe
toți ceilalți:
10 "Doi oameni s-au urcat în templu să se roage:
unul era fariseu, iar celălalt vameș.
11 Fariseul stătea în picioare și se ruga de unul
singur, așa: 'Doamne, îți mulțumesc că nu sunt
ca ceilalți oameni: șantajiști, nedrepți, adulteri,
sau chiar ca acest vameș.
12 Eu postesc de două ori pe săptămână. Dau
zeciuială din tot ce primesc'.
13 Dar vameșul, care stătea departe, nici
măcar nu voia să-și ridice ochii spre cer, ci își
bătea pieptul, zicând: 'Doamne, ai milă de mine,
păcătosul!
14 Vă spun că acesta s-a coborât la casa lui mai
degrabă îndreptățit decât celălalt; căci oricine
se înalță va fi smerit, dar cel ce se smerește va fi
înălțat."

15 Îi aduceau și pruncii lor, ca să se atingă de
ei. Dar, văzând aceasta, discipolii i-au mustrat.

16 Isus i-a chemat și le-a zis: “Lăsați copiii să
vină la Mine și nu-i împiedicați, căci Împărăția
lui Dumnezeu este a unora ca aceștia.
17 Mai mult ca sigur, vă spun că oricine nu
primește Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș,
nu va intra nicidecum în ea.”
18 Un domnitor L-a întrebat: “Învățătorule, ce
să fac ca să moștenesc viața veșnică?”
19 Isus l-a întrebat: “De ce Mă numești bun?
Nimeni nu este bun, în afară de unul singur:
Dumnezeu.
20 Tu cunoști poruncile: Să nu comiți adulter,
să nu ucizi, să nu furi, să nu depui mărturie
mincinoasă, să cinstești pe tatăl tău și pe mama
ta.”
21 El a zis: “Am observat toate aceste lucruri
din tinerețea mea.”
22 Isus, auzind acestea, i-a zis: “Un singur lucru
îți lipsește încă. Vinde tot ce ai și dă-le săracilor.
Atunci vei avea o comoară în ceruri; apoi vino și
urmează-mă.”
23 Dar când a auzit acestea, s-a întristat foarte
tare, căci era foarte bogat.
24 Isus, văzând că se întrista foarte tare, a zis:
“Cât de greu intră în Împărăția lui Dumnezeu cei
ce au bogății!
25 Căci este mai ușor pentru o cămilă să intre
prin urechea unui ac decât pentru un om bogat
să intre în Împărăția lui Dumnezeu.”
26 Și cei ce au auzit au zis: “Atunci cine poate
fi mântuit?”
27 Dar El a zis: “Ceea ce este cu neputință la
oameni este cu putință la Dumnezeu.”

28 Petru a zis: “Uite, am lăsat totul și am venit
după Tine.”
29 El le-a zis: “Adevărat vă spun că nu este
nimeni care a lăsat casă, sau nevastă, sau frați,
sau părinți, sau copii, pentru Împărăția lui
Dumnezeu,
30 care să nu primească de multe ori mai mult
în acest timp și în lumea viitoare viața veșnică.”
31 Apoi a luat pe cei doisprezece deoparte și
le-a zis: “Iată, ne vom sui la Ierusalim și se vor
împlini toate cele scrise prin prooroci despre Fiul
Omului.
32 Căci El va fi predat neamurilor, va fi batjo-
corit, tratat cu rușine și scuipat.
33 Îl vor biciui și îl vor ucide. A treia zi, va
învia.”
34 Ei n-au înțeles nimic din toate acestea. Acest
cuvânt le-a fost ascuns și nu au înțeles ce se
spunea.
35 Pe când se apropia de Ierihon, un orb stătea
pe drum și cerșea.
36 Auzind o mulțime care trecea, a întrebat ce
înseamnă aceasta.
37 Ei i-au spus că Isus din Nazaret trecea pe
acolo.
38 El a strigat: “Isuse, Fiul lui David, ai milă de
mine!”
39 Cei care mergeau în frunte îl mustrau, ca să
tacă; dar el striga și mai tare: “Fiul lui David, ai
milă de mine!”
40 Isus, stând în picioare, a poruncit să fie adus
la El. După ce s-a apropiat, l-a întrebat:
41 “Ce vrei să fac?”.
El a spus: “Doamne, ca să văd din nou”.

42 Isus i-a zis: “Primește-ți vederea. Credința
ta te-a vindecat”.
43 Și îndată și-a recăpătat vederea și a mers
după el, slăvind pe Dumnezeu. Tot poporul, când
a văzut, a lăudat pe Dumnezeu.

19

1 El a intrat și trecea prin Ierihon.
2 Era acolo un om cu numele Zaheu. Era un
mare vameș și era bogat.
3 Încerca să vadă cine este Isus și nu putea din
cauza mulțimii, pentru că era scund.
4 A alergat mai departe și s-a urcat într-un
sicomor ca să îl vadă, pentru că urma să treacă
pe acolo.
5 Când a ajuns în acel loc, Isus s-a uitat în sus, l-
a văzut și i-a zis: “Zaheu, grăbește-te și coboară-
te, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta.”
6 El s-a grăbit, a coborât și l-a primit cu
bucurie.
7 Când l-au văzut, toți au murmurat, zicând:
“A intrat să se cazeze la un om păcătos”.
8 Zacheu a stat în picioare și a zis Domnului:
“Iată, Doamne, jumătate din averea mea o dau
săracilor. Dacă am pretins ceva pe nedrept de la
cineva, îi dau înapoi de patru ori mai mult.”
9 Isus i-a zis: “Astăzi a venit mântuirea în casa
aceasta, pentru că și el este fiu al lui Avraam.
10 Căci Fiul Omului a venit să caute și să
salveze ceea ce era pierdut.”
11 Auzind ei aceste lucruri, a continuat și a spus
o pildă, pentru că era aproape de Ierusalim și ei

credeau că Împărăția lui Dumnezeu se va arăta
imediat.
12 El a spus deci: “Un oarecare nobil s-a dus
într-o țară îndepărtată ca să primească pentru
sine o împărăție și să se întoarcă.
13 El a chemat zece slujitori de-ai săi, le-a dat
zece monede de mina și le-a spus: “Faceți afaceri
până când voi veni eu”.
14 Dar cetățenii lui l-au urât și au trimis un
trimis după el, spunând: 'Nu vrem ca acest om
să domnească peste noi'.
15 După ce s-a întors, după ce a primit
împărăția, a poruncit să fie chemați la el acești
slujitori, cărora le dăduse banii, ca să știe ce au
câștigat prin negoțul lor.
16 Cel dintâi a venit înaintea lui, spunând:
“Doamne, mina ta a făcut încă zece mine.
17 El i-a zis: “Bine ai făcut, slugă bună! Pentru
că ai fost găsit credincios cu foarte puțin, vei
avea autoritate peste zece cetăți'.
18 Al doilea a venit și a zis: “Mina ta, Doamne,
a făcut cinci mine.
19 Și i-a zis: “Și tu vei fi peste cinci cetăți.
20 Și a venit un altul, zicând: “Doamne, iată
mina ta, pe care o țineam în batistă,
21 căci mă temeam de tine, pentru că ești un
om exigent. Tu ridici ceea ce n-ai pus și culegi
ceea ce n-ai semănat'.
22 El i-a zis: “Din gura ta te voi judeca, rob rău,
din gura ta te voi judeca! Știai că sunt un om
exigent, că iau ce nu am pus și culeg ce nu am
semănat.

23 Atunci de ce nu mi-ai depus banii la bancă
și, la venirea mea, aș fi putut câștiga dobândă?”
24 El a zis celor care stăteau de față: “Luați-i
mina și dați-o celui care are zece mine.
25 “I-au zis: “Doamne, are zece mine!”.
26 “Căci Eu vă spun că oricui are, i se va da mai
mult; dar celui care nu are, i se va lua chiar și
ceea ce are.
27 Dar aduceți aici pe vrăjmașii mei care n-
au vrut să domnesc peste ei și ucideți-i înaintea
mea.””
28 După ce a spus acestea, a plecat înainte,
urcând la Ierusalim.
29 Când S-a apropiat de Betfaghe și de Betania,
pe muntele care se numește Măslinul, a trimis
pe doi dintre ucenicii Săi,
30 zicând: “Mergeți în satul de dincolo, în
care, când veți intra, veți găsi legat un mânz pe
care nimeni nu a șezut vreodată. Dezlegați-l și
aduceți-l.
31 Dacă vă întreabă cineva: “De ce îl dezlegi?”,
spuneți-i: “Domnul are nevoie de el”.”
32 Cei trimiși s-au dus și au găsit lucrurile așa
cum le spusese.
33 Pe când dezlegau mânzul, stăpânii lui i-au
întrebat: “De ce dezlegați mânzul?”
34 Ei au răspuns: “Domnul are nevoie de el.”
35 Apoi l-au adus la Isus. Și-au aruncat mantiile
pe mânz și l-au așezat pe Isus pe ele.
36 Pe când mergea, ei și-au întins mantiile pe
drum.
37 Pe când se apropia de El, la coborârea de pe
Muntele Măslinilor, toată mulțimea ucenicilor a

început să se bucure și să laude pe Dumnezeu
cu glas tare pentru toate minunile pe care le
văzuseră,
38 zicând: “Binecuvântat este Împăratul care
vine în numele Domnului! Pace în ceruri și
glorie în cele mai înalte!”.

39 Unii dintre fariseii din mulțime I-au zis:
“Învățătorule, mustră pe ucenicii Tăi!”

40 El le-a răspuns: “Vă spun că, dacă acestea
ar tăcea, pietrele ar striga.”

41 Când s-a apropiat, a văzut cetatea și a plâns
din cauza ei,
42 zicând: “Dacă ai fi știut astăzi ce este al păcii
tale! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi.
43 Căci vor veni zile când vrăjmașii tăi vor
ridica o baricadă împotriva ta, te vor înconjura,
te vor strânge din toate părțile și
44 te vor trânti la pământ pe tine și pe copiii tăi
din tine. Nu vor lăsa în tine piatră peste piatră,
pentru că nu ai știut timpul vizitei tale.”

45 El a intrat în Templu și a început să alunge
pe cei ce cumpărau și vindeau în el,
46 zicându-le: “Este scris: “Casa Mea este o
casă de rugăciune”, iar voi ați făcut din ea o
peșteră de tâlhari!”.

47 El învăța în fiecare zi în Templu, dar preoții
cei mai de seamă, cărturarii și cei mai de seamă
din popor căutau să-L nimicească.
48 Nu găseau ce să facă, căci tot poporul se
agăța de fiecare cuvânt pe care-l spunea.

20

1 Într-una din zilele acelea, pe când învăța
pe norod în Templu și propovăduia vestea cea
bună, au venit la El preoții și cărturarii și
bătrânii.
2 Ei l-au întrebat: “Spune-ne: cu ce autoritate
faci aceste lucruri? Sau cine îți dă această
autoritate?”
3 El le-a răspuns: “Și eu vă voi pune o
întrebare. Spuneți-mi:
4 Botezul lui Ioan a fost din cer sau de la
oameni?”
5 Ei se gândeau între ei și ziceau: “Dacă vom
zice: “Din cer”, va zice: “De ce nu l-ați crezut?”
6 Dar dacă vom zice: “De la oameni”, tot
poporul ne va ucide cu pietre, pentru că sunt
încredințați că Ioan a fost prooroc”.
7 Ei au răspuns că nu știau de unde este.
8 Isus le-a zis: “Nici Eu nu vă voi spune cu ce
putere fac aceste lucruri.”
9 Și a început să spună poporului pilda aceasta:
“Un om a plantat o vie, a dat-o în arendă unor
agricultori și a plecat în altă țară pentru multă
vreme.
10 La vremea potrivită, a trimis un slujitor la
fermieri pentru a-și lua partea lui din roadele
viei. Dar fermierii l-au bătut și l-au trimis acasă
cu mâna goală.
11 A mai trimis încă un servitor, dar și pe acesta
l-au bătut și l-au tratat cu rușine, și l-au trimis
cu mâna goală.
12 A mai trimis încă un al treilea, dar l-au rănit
și pe el și l-au aruncat afară.

13 Stăpânul viei a zis: “Ce să fac? Voi trimite
pe fiul meu iubit. Poate că, văzându-l, îl vor
respecta'.
14 Iar țăranii, văzându-l, s-au gândit între ei
și au zis: “Acesta este moștenitorul. Haideți să-l
omorâm, ca moștenirea să fie a noastră.'
15 Atunci l-au aruncat afară din vie și l-au ucis.
Ce le va face, așadar, stăpânul viei?
16 El va veni și îi va nimici pe acești agricultori
și va da via altora.”
Când au auzit asta, au spus: “Să nu se
întâmple asta niciodată!”.
17 Dar El, uitându-se la ei, a zis: “Ce este deci
ceea ce este scris?
“Piatra pe care au respins-o zidarii
a fost făcută piatra de temelie?
18 Oricine va cădea pe piatra aceea va fi sfărâmat,
dar va face praf pe oricine va cădea pe el.”
19 Preoții cei mai de seamă și cărturarii au
căutat să pună mâna pe El chiar în ceasul acela,
dar se temeau de popor, căci știau că El spusese
pilda aceasta împotriva lor.
20 L-au urmărit și au trimis spioni, care se
prefăceau că sunt drepți, ca să-l prindă în
capcană cu ceva din ceea ce ar fi spus, ca să-l
predea puterii și autorității guvernatorului.
21 Ei l-au întrebat: “Învățătorule, știm că
tu spui și înveți ceea ce este drept și nu ești
părtinitor față de nimeni, ci înveți cu adevărat
calea lui Dumnezeu.
22 Ne este permis să plătim sau nu impozite
Cezarului?”

23 Dar El, înțelegând viclenia lor, le-a zis:
“Pentru ce Mă puneți la încercare?
24 Arătați-mi un denar. A cui sunt chipul și
inscripția de pe el?”
Ei au răspuns: “A lui Cezar”.
25 Și le-a zis: “Dați Cezarului ce este al Cezaru-
lui și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.”
26 N-au putut să-l prindă în cuvintele lui în fața
poporului. Ei s-au mirat de răspunsul lui și au
tăcut.
27 Unii dintre saduchei au venit la el, cei care
neagă că există o înviere.
28 L-au întrebat: “Învățătorule, Moise ne-a
scris că, dacă fratele unui om moare având o
soție, iar acesta nu are copii, fratele său trebuie
să ia soția și să crească copii pentru fratele său.
29 Așadar, erau șapte frați. Primul și-a luat o
soție și a murit fără copii.
30 Al doilea a luat-o de soție, și a murit fără
copii.
31 Cel de-al treilea a luat-o și, la fel, toți cei
șapte nu au lăsat copii și au murit.
32 După aceea a murit și femeia.
33 Prin urmare, la înviere, a cui soție dintre ei
va fi ea? Căci cei șapte au avut-o ca soție.”
34 Isus le-a zis: “Copiii veacului acestuia se
căsătoresc și sunt dați în căsătorie.
35 Dar cei care sunt considerați vrednici să
ajungă la vârsta aceea și la învierea din morți nu
se căsătoresc și nici nu sunt dați în căsătorie.
36 Căci ei nu mai pot muri, pentru că sunt
asemenea îngerilor și sunt copii ai lui Dum-
nezeu, fiind copii ai învierii.

37 Dar că morții învia, chiar Moise a arătat-o
la tufiș, când L-a numit pe Domnul "Dumnezeul
lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul
lui Iacov".
38 Or, El nu este Dumnezeul morților, ci al celor
vii, căci pentru El toți sunt vii."
39 Unii din cărturari au răspuns:
"Învățătorule, bine vorbești."
40 Nu au îndrăznit să-i mai pună întrebări.
41 El le-a zis: "Pentru ce zic că Hristosul este
fiul lui David?
42 Însuși David spune în cartea Psalmilor
"Domnul a spus Domnului meu,
"Stai la dreapta mea,
43 până ce voi face din vrăjmașii tăi
scăunelul picioarelor tale."
44 "David îl numește deci Domn, și cum este el
fiul său?"
45 În auzul întregului norod, a zis ucenicilor
Săi:
46 "Feriți-vă de cărturarii aceia cărora le place
să umble în haine lungi, și care iubesc să fie
salutați în piețe, să aibă cele mai bune locuri în
sinagogi și cele mai bune locuri la ospețe;
47 care mănâncă casele văduvelor și care,
pentru a se preface, fac rugăciuni lungi. Aceștia
vor primi o condamnare mai mare".

21

1 Și, ridicându-și privirea, a văzut pe cei bogați
care puneau darurile lor în vistierie.
2 A văzut o văduvă săracă care a aruncat două
monede mici de aramă.

3 El a zis: “Adevărat vă spun că această văduvă
săracă a pus mai mult decât toți aceștia,
4 căci toți aceștia au pus daruri pentru Dum-
nezeu din belșugul lor, dar ea, din sărăcia ei, a
pus tot ce avea ca să trăiască.”

5 Pe când vorbeau unii despre templu și despre
cum era împodobit cu pietre frumoase și cu
daruri, a zis:
6 “Cât despre lucrurile acestea pe care le
vedeți, vor veni zile în care nu va mai rămâne
aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.”

7 Ei L-au întrebat: “Învățătorule, când se vor
întâmpla aceste lucruri? Care este semnul că
aceste lucruri urmează să se întâmple?”

8 Și a zis: “Luați seama să nu vă lăsați rătăciți,
căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: “Eu
sunt” și “Vremea este aproape”. De aceea, nu-i
urmați.
9 Când auziți de războaie și de tulburări, nu vă
înspăimântați, pentru că aceste lucruri trebuie
să se întâmple mai întâi, dar sfârșitul nu va veni
imediat.”

10 Apoi le-a zis: “Neamul se va ridica împotriva
neamului și împărăția împotriva împărăției.
11 Vor fi cutremure mari, foamete și molime în
diferite locuri. Vor fi spaime și semne mari din
cer.
12 Dar, înainte de toate acestea, vor pune mâna
pe voi și vă vor persecuta, vă vor da în sinagogi și
în închisori, vă vor aduce înaintea împăraților
și a guvernatorilor, din pricina numelui Meu.
13 Se va dovedi ca o mărturie pentru voi.

14 Așadar, așezați-vă în inimile voastre să nu meditați dinainte cum să răspundeți,
15 pentru că eu vă voi da o gură și o înțelepciune pe care toți adversarii voștri nu vor putea să le înfrunte sau să le contrazică.
16 Veți fi predați chiar de părinți, de frați, de rude și de prieteni. Aceștia vor face ca unii dintre voi să fie uciși.
17 Veți fi urâți de toți oamenii din cauza numelui meu.
18 Și nici un fir de păr din capul vostru nu va pieri.
19 "Prin stăruința voastră veți câștiga viața voastră.
20 Dar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oștiri, să știți că s-a apropiat pustiirea lui.
21 Atunci, cei care sunt în Iudeea să fugă în munți. Cei care sunt în mijlocul ei să plece. Cei care sunt în țară să nu intre în ea.
22 Căci acestea sunt zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris.
23 Vai de cele însărcinate și de cele care alăptează prunci în acele zile! Căci va fi mare strâmtorare în țară și mânie pentru acest popor.
24 Ei vor cădea sub ascuțișul sabiei și vor fi duși prizonieri în toate neamurile. Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri până la împlinirea vremurilor neamurilor.
25 "Vor fi semne în soare, în lună și în stele, și pe pământ va fi neliniște printre popoare, în neliniște din cauza vuietului mării și al valurilor;

26 oamenii vor fi înnebuniți de frică și de
așteptare pentru lucrurile care vor veni peste
lume, căci puterile cerurilor vor fi zguduite.
27 Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe
un nor cu putere și cu o mare slavă.
28 Dar când vor începe să se întâmple aceste
lucruri, priviți în sus și ridicați-vă capetele, pen-
tru că răscumpărarea voastră este aproape."
29 Și le-a spus o pildă. "Priviți smochinul și toți
copacii.
30 Când sunt deja înmuguriți, voi vedeți și știți
de la sine că vara este deja aproape.
31 Tot așa și voi, când vedeți că se întâmplă
aceste lucruri, știți că Împărăția lui Dumnezeu
este aproape.
32 Mai mult ca sigur vă spun că generația
aceasta nu va trece până când nu se vor împlini
toate lucrurile.
33 Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele
mele nu vor trece nicidecum.
34 Deci, luați seama, căci inimile voastre se vor
împovăra de desfătări, de bețiș și de grijile vieții
acesteia, și ziua aceea va veni pe neașteptate
asupra voastră.
35 Căci ea va veni ca un laț peste toți cei care
locuiesc pe suprafața întregului pământ.
36 De aceea, vegheați tot timpul, rugându-vă ca
să fiți socotiți vrednici să scăpați de toate aceste
lucruri care se vor întâmpla și să stați în picioare
înaintea Fiului Omului."
37 În fiecare zi, Isus învăța în Templu, iar
noaptea ieșea să înnopteze pe muntele care se
numește Măslinii.

38 Tot poporul venea dis-de-dimineață la el în
templu ca să-l asculte.

22

1 Se apropia sărbătoarea azimilor, care se
cheamă Paștele.
2 Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau
cum să-L omoare, pentru că se temeau de popor.
3 Satana a intrat în Iuda, numit și Iscarioteanul,
care era numărat între cei doisprezece.
4 El s-a dus și a vorbit cu preoții cei mai
de seamă și cu căpeteniile despre cum să li-l
predea.
5 Ei s-au bucurat și au fost de acord să-i dea
bani.
6 El a consimțit și a căutat un prilej să li-l
predea în absența mulțimii.
7 A sosit ziua azimilor, în care trebuia să se
jertfească Paștele.
8 Isus i-a trimis pe Petru și pe Ioan,
zicând: “Duceți-vă și pregătiți-ne Paștele, ca să
mâncăm.”
9 Ei I-au zis: “Unde vrei să ne pregătim?”
10 El le-a zis: “Iată, când veți intra în cetate, vă
va întâmpina un om care duce un ulcior cu apă.
Urmați-l în casa în care va intra el.
11 Spuneți-i stăpânului casei: “Învățătorul vă
spune: “Unde este camera de oaspeți, unde pot
mânca Paștele cu discipolii mei?””.
12 Îți va arăta o cameră mare, mobilată, în
partea de sus. Fă pregătirile acolo”.
13 S-au dus, au găsit lucrurile așa cum le
spusese Isus și au pregătit Paștele.

14 Când a sosit ceasul, a șezut la masă cu cei
doisprezece apostoli.
15 Și le-a zis: “Am dorit foarte mult să mănânc
acest Paște cu voi înainte de a suferi,
16 căci vă spun că nu voi mai mânca în niciun
fel din el până când nu se va împlini în Împărăția
lui Dumnezeu.”
17 A primit un pahar și, după ce a mulțumit, a
zis: “Luați și împărțiți-l între voi,
18 pentru că vă spun că nu voi mai bea deloc
din rodul viței de vie, până când nu va veni
Împărăția lui Dumnezeu.”

19 A luat o pâine și, după ce a mulțumit, a
frânt-o și le-a dat-o, zicând: “Acesta este trupul
Meu, care se dă pentru voi. Faceți aceasta în
amintirea mea”.
20 La fel, după cină, a luat paharul, zicând:
“Paharul acesta este noul legământ în sângele
Meu, care se varsă pentru voi.
21 Dar iată că mâna celui care mă trădează este
cu mine pe masă.
22 Într-adevăr, Fiul Omului merge așa cum
a fost hotărât, dar vai de omul prin care este
trădat!”

23 Și au început să se întrebe între ei care
dintre ei era cel ce voia să facă lucrul acesta.

24 Între ei s-a iscat și o ceartă, care dintre ei
era considerat cel mai mare.
25 El le-a zis: “Împărații neamurilor îi
stăpânesc, iar cei care au autoritate asupra lor
sunt numiți “binefăcători”.

26 Dar nu este așa cu voi. Mai degrabă, cel care
este mai mare dintre voi să devină ca cel mai
mic, iar cel care conduce, ca unul care slujește.
27 Căci cine este mai mare, cel care stă la masă
sau cel care slujește? Nu este oare cel care stă
la masă? Dar eu sunt în mijlocul vostru ca unul
care slujește.
28 Dar voi sunteți aceia care ați rămas cu mine
în încercările mele.
29 Eu vă dau vouă o împărăție, așa cum Tatăl
Meu mi-a dat-o Mie,
30 ca să mâncați și să beți la masa Mea în
Împărăția Mea. Voi veți sta pe tronuri, judecând
cele douăsprezece triburi ale lui Israel."
31 Domnul a zis: "Simon, Simon, iată că Satana
a cerut să vă ia pe toți, ca să vă cerne ca pe grâu;
32 dar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu-ți
piardă credința. Tu, după ce te vei fi întors din
nou, stabilește-i pe frații tăi".
33 El I-a zis: "Doamne, sunt gata să merg cu
Tine și la temniță și la moarte!"
34 El a zis: "Îți spun, Petru, că astăzi nu va
cânta cocoșul până nu vei nega de trei ori că Mă
cunoști."
35 El le-a zis: "Când v-am trimis fără pungă,
fără sac și fără sandale, v-a lipsit ceva?"
Ei au spus: "Nimic".
36 Apoi le-a zis: "Dar acum, cine are o pungă,
s-o ia și un sac. Cine n-are, să-și vândă haina și
să-și cumpere o sabie.
37 Căci vă spun că trebuie să se împlinească
încă în mine ceea ce este scris: "A fost socotit

împreună cu călcătorii de lege”. Căci ceea ce
mă privește pe mine se împlinește.”
38 Ei au zis: “Doamne, iată două săbii.”
El le-a spus: “Ajunge!”.
39 El a ieșit și s-a dus, după obiceiul său, pe
Muntele Măslinilor. L-au urmat și discipolii Lui.
40 Când a ajuns la locul acela, le-a zis: “Rugați-
vă să nu intrați în ispită.”
41 S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de
piatră, a îngenuncheat și se ruga, zicând:
42 “Tată, dacă voiești, depărtează de la Mine
paharul acesta. Cu toate acestea, nu voia mea, ci
a Ta să se facă”.”
43 Un înger din cer i s-a arătat și l-a întărit.
44 Fiind în agonie, el se ruga cu mai multă
stăruință. Sudoarea lui a devenit ca niște
picături mari de sânge care cădeau pe pământ.
45 După ce S-a sculat din rugăciunea Sa, a
venit la ucenici și, găsindu-i adormiți din pricina
durerii,
46 le-a zis: “De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-
vă ca să nu intrați în ispită”.
47 Pe când vorbea el încă, a apărut o mulțime.
Cel care se numea Iuda, unul dintre cei dois-
prezece, îi conducea. S-a apropiat de Isus ca să-l
sărute.
48 Dar Isus i-a zis: “Iuda, tu Îl trădezi pe Fiul
Omului cu o sărutare?”
49 Cei ce erau în jurul lui, văzând ce avea să
se întâmple, I-au zis: “Doamne, să batem cu
sabia?”
50 Unul dintre ei a lovit pe slujitorul marelui
preot și i-a tăiat urechea dreaptă.

51 Dar Isus a răspuns: “Lasă-mă măcar să
fac lucrul acesta, și, atingându-i urechea, l-a
vindecat.
52 Isus a zis preoților cei mai de seamă,
căpeteniilor templului și bătrânilor, care veniseră împotriva Lui: “Ați ieșit ca împotriva unui
tâlhar, cu săbii și cu ciomege?
53 Când eram zilnic cu voi în templu, nu ați
întins mâinile împotriva mea. Dar acesta este
ceasul vostru și puterea întunericului”.

54 L-au prins și l-au dus și l-au adus în casa
marelui preot. Dar Petru îl urmărea de la
distanță.
55 După ce au aprins un foc în mijlocul curții
și au șezut împreună, Petru a șezut în mijlocul
lor.
56 O slujnică l-a văzut cum ședea la lumină și,
uitându-se cu atenție la el, a zis: “Și acesta era
cu el.”
57 El s-a lepădat de Isus, zicând: “Femeie, nu-L
cunosc.”
58 După puțină vreme, l-a văzut altcineva și i-a
zis: “Și tu ești unul dintre ei!”

Dar Petru a răspuns: “Omule, eu nu sunt!”

59 După ce a trecut aproape un ceas, un altul
a spus cu încredere: “Cu adevărat și acesta era
cu El, căci este galileean.”

60 Dar Petru a zis: “Omule, nu știu despre ce
vorbești!” Imediat, în timp ce el încă vorbea, a
cântat un cocoș.
61 Domnul s-a întors și s-a uitat la Petru. Atunci
Petru și-a adus aminte de cuvântul Domnului,

cum că i-a spus: “Înainte să cânte cocoșul, te
vei lepăda de mine de trei ori”.
62 A ieșit afară și a plâns cu amar.

63 Oamenii care îl țineau pe Isus își băteau joc
de el și îl băteau.
64 După ce l-au legat la ochi, l-au lovit peste față
și l-au întrebat: “Proorocește! Cine este cel care
te-a lovit?”.
65 Și au mai spus multe alte lucruri împotriva
lui, insultându-l.

66 Când s-a făcut ziuă, s-a adunat adunarea
bătrânilor poporului, preoții cei mai de seamă
și cărturarii, și L-au dus pe Isus în sfatul lor,
zicând:
67 “Dacă Tu ești Hristosul, spune-ne.”

Dar El le-a zis: “Dacă vă voi spune, nu veți
crede;
68 și dacă vă voi întreba, nu-mi veți răspunde
și nu mă veți lăsa să plec.
69 De acum încolo, Fiul Omului va ședea la
dreapta puterii lui Dumnezeu”.

70 Și toți au zis: “Deci Tu ești Fiul lui Dum-
nezeu?”

El le-a spus: “Spuneți asta, pentru că așa
sunt”.
71 Ei au zis: “Pentru ce mai avem nevoie de un
martor? Pentru că noi înșine am auzit din gura
Lui!”

23

1 Toată ceata lor s-a sculat și L-au dus înaintea
lui Pilat.

2 Ei au început să-l acuze, zicând: “Am găsit
pe omul acesta pervertindu-și națiunea, interz-
icând plata impozitelor către Cezar și spunând
că el însuși este Hristos, un rege.”
3 Pilat L-a întrebat: “Tu ești Împăratul
Iudeilor?”
El i-a răspuns: “Așa spui tu”.
4 Pilat a zis preoților de seamă și mulțimii:
“Nu găsesc nici un temei de acuzare împotriva
omului acesta.”
5 Dar ei insistau, zicând: “El stârnește poporul
și învață în toată Iudeea, începând din Galileea
și până aici.”
6 Pilat, când a auzit vorbindu-se de Galileea, a
întrebat dacă omul acela este galileean.
7 Când a aflat că se afla sub jurisdicția lui Irod,
l-a trimis la Irod, care se afla și el la Ierusalim în
acele zile.
8 Când a văzut Irod pe Isus, s-a bucurat foarte
mult, căci de multă vreme voia să-L vadă, pentru
că auzise multe lucruri despre El. Spera să vadă
vreo minune făcută de el.
9 L-a întrebat cu multe cuvinte, dar el nu i-a
dat niciun răspuns.
10 Preoții cei mai de seamă și cărturarii stăteau
în picioare, acuzându-l cu vehemență.
11 Irod cu soldații săi îl umileau și își băteau
joc de el. Îmbrăcându-l în haine luxoase, l-au
trimis înapoi la Pilat.
12 Irod și Pilat s-au împrietenit chiar în ziua
aceea, căci înainte de aceasta erau dușmani unul
cu altul.

13 Pilat a chemat pe preoții cei mai de seamă,
pe dregători și pe popor,
14 și le-a zis: “Mi l-ați adus pe omul acesta ca pe
unul care strică poporul și, după ce l-am cercetat
înaintea voastră, n-am găsit nici un temei de
acuzație împotriva omului acesta pentru cele de
care îl acuzați.
15 Nici Irod, căci v-am trimis la el și vedeți, nu
a făcut nimic vrednic de moarte.
16 De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.”

17 Și a trebuit să le dea drumul la un prizonier
la sărbătoare.
18 Dar toți au strigat împreună și au zis: “De-
parte de omul acesta! Eliberați-ne pe Baraba!”
—
19 unul care fusese aruncat în închisoare
pentru o anumită revoltă în cetate și pentru
crimă.

20 Atunci Pilat le-a vorbit iarăși și a vrut să dea
drumul lui Isus;
21 dar ei strigau și ziceau: “Răstignește!
Răstignește-l!”

22 A treia oară le-a zis: “De ce? Ce rău a
făcut omul acesta? Nu am găsit în el nicio crimă
capitală. De aceea îl voi pedepsi și îl voi elibera.”
23 Dar ei insistau cu glasuri puternice, cerând
să fie răstignit. Vocile lor și ale preoților de
seamă au învins.
24 Pilat a decretat să se facă ceea ce cereau ei.
25 L-a eliberat pe cel care fusese aruncat în
închisoare pentru insurecție și crimă, pentru
care cereau ei, dar pe Isus l-a predat voinței lor.

26 După ce L-au dus, au apucat pe Simon din
Cirene, care venea de la țară, și au pus crucea
pe el, ca s-o ducă după Isus.
27 O mare mulțime de oameni îl urmau, inclu-
siv femei care și ele îl plângeau și îl jeleau.
28 Dar Isus, întorcându-se spre ele, le-a zis:
“Fiice ale Ierusalimului, nu plângeți pentru
mine, ci plângeți pentru voi și pentru copiii
voștri.
29 Căci iată că vin zile în care se va spune:
“Ferice de cele sterpe, de pântecele care n-au
născut niciodată și de sânii care n-au alăptat
niciodată!”.
30 Atunci vor începe să spună munților:
“Cădeți peste noi!” și vor spune dealurilor:
“Acoperiți-ne!”.
31 Căci, dacă fac aceste lucruri în copacul
verde, ce se va face în cel uscat?”
32 Au mai fost și alți doi criminali, care au fost
duși împreună cu el la moarte.
33 Când au ajuns la locul numit “Craniul”, L-au
răstignit acolo împreună cu criminalii, unul la
dreapta și altul la stânga.
34 Isus a zis: “Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.”
Împărțind hainele lui între ei, au tras la sorți.
35 Poporul stătea și privea. Și conducătorii
care erau cu ei își băteau joc de el, zicând: “A
salvat pe alții. Să se salveze pe sine însuși, dacă
acesta este Hristosul lui Dumnezeu, alesul lui!”
36 Soldații își băteau joc de El, venind la El și
oferindu-i oțet,
37 și zicând: “Dacă ești Împăratul Iudeilor,
mântuiește-te!”

38 De asemenea, deasupra lui era scrisă o
inscripție cu litere grecești, latinești și ebraice:
“Acesta este REGELE EVREILOR”.
39 Unul dintre cei spânzurați L-a insultat,
zicând: “Dacă ești Hristosul, mântuiește-te pe
Tine și pe noi!”
40 Dar celălalt a răspuns și, mustrându-l, i-a
zis: “Nu te temi tu de Dumnezeu, când ești sub
aceeași osândă?
41 Și noi, într-adevăr, suntem drepți, căci
primim răsplata cuvenită pentru faptele noas-
tre, dar omul acesta nu a făcut nimic rău.”
42 El i-a zis lui Isus: “Doamne, adu-ți aminte de
mine când vei veni în Împărăția ta”.
43 Isus i-a zis: “Adevărat îți spun că astăzi vei
fi cu Mine în Rai.”
44 Era pe la ceasul al șaselea și s-a făcut
întuneric peste toată țara până la ceasul al
nouălea.
45 Soarele s-a întunecat, iar perdeaua templu-
lui s-a rupt în două.
46 Isus, strigând cu glas tare, a zis: “Tată, în
mâinile Tale Îmi dau duhul Meu!” După ce a
spus aceasta, și-a dat ultima suflare.
47 Când a văzut centurionul ce se făcuse,
a slăvit pe Dumnezeu, zicând: “Cu adevărat,
acesta era un om drept.”
48 Toate mulțimile care se adunaseră să vadă
acest lucru, când au văzut ce s-a făcut, s-au
întors acasă bătându-se pe piept.
49 Toți cunoscuții lui și femeile care îl însoțeau
din Galileea stăteau deoparte, privind aceste
lucruri.

50 Și iată că era un om numit Iosif, care făcea
parte din consiliu, un om bun și drept
51 (nu consimțise la sfatul și la fapta lor), din
Arimateea, cetate a iudeilor, care aștepta și el
Împărăția lui Dumnezeu.
52 Acest om s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui
Isus.
53 Acesta l-a dat jos, l-a înfășurat într-o pânză
de in și l-a pus într-un mormânt tăiat în piatră,
unde nu fusese pus nimeni niciodată.
54 Era ziua Pregătirii și se apropia Sabatul.
55 Femeile care veniseră cu el din Galileea au
venit după el și au văzut mormântul și cum
fusese pus trupul Lui.
56 Ele s-au întors și au pregătit miresme și
miruri. În Sabat s-au odihnit conform poruncii.

24

1 Dar în prima zi a săptămânii, în zorii zilei, au
venit la mormânt, împreună cu alții, aducând
miresmele pe care le pregătiseră.
2 Au găsit piatra rostogolită de pe mormânt.
3 Au intrat înăuntru și n-au găsit trupul Dom-
nului Isus.
4 În timp ce erau foarte nedumeriți de acest
lucru, iată că au apărut lângă ei doi bărbați
îmbrăcați în haine orbitoare.
5 Îngrozindu-se, s-au plecat cu fața la pământ.
Oamenii le-au zis: “De ce căutați pe cei vii
printre cei morți?
6 El nu este aici, ci a înviat. Vă amintiți ce v-a
spus când era încă în Galileea,

7 spunând că Fiul Omului trebuie să fie dat în
mâinile oamenilor păcătoși, să fie răstignit și a
treia zi să învieze?”
8 Ei și-au adus aminte de cuvintele Lui,
9 s-au întors de la mormânt și au spus toate
acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.
10 Ele erau Maria Magdalena, Ioana și Maria,
mama lui Iacov. Celelalte femei care erau cu ele
au povestit aceste lucruri apostolilor.
11 Aceste cuvinte li s-au părut a fi un nonsens
și nu le-au crezut.
12 Dar Petru s-a ridicat și a alergat la mormânt.
Aplecându-se și uitându-se înăuntru, a văzut
fâșiile de pânză așezate singure și a plecat acasă,
întrebându-se ce se întâmplase.

13 Și iată că doi dintre ei mergeau chiar în
ziua aceea într-un sat numit Emaus, care era la
șaizeci de stadii de Ierusalim.
14 Și vorbeau unul cu altul despre toate aceste
lucruri care se întâmplaseră.
15 În timp ce vorbeau și se întrebau împreună,
Isus însuși s-a apropiat și a mers cu ei.
16 Dar ochii lor erau împiedicați să-L re-
cunoască.
17 El le-a zis: “Despre ce vorbiți în timp ce
mergeți și sunteți triști?”

18 Unul dintre ei, numit Cleopa, i-a răspuns:
“Ești tu singurul străin din Ierusalim care nu știe
ce s-a întâmplat acolo în zilele acestea?”

19 El le-a zis: “Ce anume?”

Ei I-au zis: “Cele despre Iisus Nazarineanul,
care a fost un prooroc puternic cu fapta și cu

cuvântul înaintea lui Dumnezeu și a întregului
popor,
20 și despre cum preoții cei mai de seamă
și căpeteniile noastre L-au dat spre osândă la
moarte și L-au răstignit.
21 Dar noi speram că el este cel care va
răscumpăra pe Israel. Da, și, pe lângă toate
acestea, este acum a treia zi de când s-au
întâmplat aceste lucruri.
22 De asemenea, ne-au uimit niște femei din
anturajul nostru, care au ajuns mai devreme la
mormânt;
23 și, când nu i-au găsit trupul, au venit
spunând că au văzut și ele o viziune a unor
îngeri, care spuneau că este viu.
24 Unii dintre noi s-au dus la mormânt și l-
au găsit așa cum au spus femeile, dar nu l-au
văzut."
25 El le-a zis: "Popor nebun și încet la inimă ca
să creadă în tot ce au spus proorocii!
26 Nu trebuia oare Hristosul să sufere aceste
lucruri și să intre în gloria Sa?"
27 Pornind de la Moise și de la toți profeții, le-a
explicat în toate Scripturile ceea ce se referă la
el însuși.
28 Au ajuns aproape de satul în care se duceau,
iar el s-a făcut că vrea să meargă mai departe.
29 Ei l-au îndemnat, zicând: "Rămâi cu noi,
căci este aproape seară și ziua este aproape de
sfârșit."
A intrat să stea cu ei.
30 După ce s-a așezat la masă cu ei, a luat
pâinea și a mulțumit. A frânt-o și le-a dat-o.

31 Ochii lor s-au deschis și l-au recunoscut; apoi
a dispărut din ochii lor.
32 Ei și-au zis unul altuia: “Nu ne ardea inima
în noi când ne vorbea pe drum și când ne
deschidea Scripturile?”
33 Ei s-au sculat chiar în acel ceas, s-au întors la
Ierusalim și i-au găsit pe cei unsprezece adunați
împreună cu cei care erau cu ei,
34 spunând: “Domnul a înviat cu adevărat și i
s-a arătat lui Simon!”
35 Ei au povestit cele întâmplate pe drum și
cum a fost recunoscut de ei la frângerea pâinii.
36 Pe când ziceau ei aceste lucruri, Isus însuși
a stat în mijlocul lor și le-a zis: “Pace vouă!”
37 Dar ei, îngroziți și înfricoșați, au crezut că
au văzut un duh.
38 El le-a zis: “De ce vă tulburați? De ce se
ridică îndoieli în inimile voastre?
39 Vedeți mâinile și picioarele Mele, că sunt cu
adevărat Eu. Atingeți-mă și vedeți, pentru că un
duh nu are carne și oase, așa cum vedeți că am
eu.”
40 După ce a spus acestea, le-a arătat mâinile
și picioarele.
41 Pe când ei încă nu credeau de bucurie și se
mirau, le-a zis: “Aveți ceva de mâncare aici?”
42 I-au dat o bucată de pește fript și un fagure
de miere.
43 El le-a luat și a mâncat în fața lor.
44 El le-a zis: “Iată ce v-am spus când eram încă
cu voi: trebuie să se împlinească tot ce este scris
în Legea lui Moise, în profeți și în psalmi despre
Mine.”

45 Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă
Scripturile.
46 Și le-a zis: “Așa este scris și așa a fost necesar
ca Hristosul să sufere și să învieze din morți a
treia zi,
47 iar în numele Lui să se propovăduiască
pocăința și iertarea păcatelor la toate neamurile,
începând de la Ierusalim.
48 Voi sunteți martori ai acestor lucruri.
49 Iată, Eu trimit asupra voastră făgăduința
Tatălui Meu. Dar așteptați în cetatea Ierusalimu-
lui până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”
50 I-a condus până în Betania, și, ridicându-și
mâinile, i-a binecuvântat.
51 În timp ce-i binecuvânta, s-a retras de la ei
și a fost dus la cer.
52 Ei, închinându-se lui, s-au întors la
Ierusalim cu mare bucurie,
53 și stăteau neîncetat în templu, lăudând și
binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

Liber Sfanta Biblie
The New Testament in the Romanian Language, using Latin script, Free Holy Bible translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Aceasta este o schiță de traducere. Este în curs de revizuire și editare. Dacă găsiți erori, vă rugăm să ni le raportați la ronlsb@eBible.org.

2024-07-28

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 1 Oct 2024
34a5d971-deb4-5cdf-a835-ec1ad5ed2c3a